

A Balassagyarmati Törvényszék, mint elsőfokú bíróság Balassagyarmaton a 2012. február hó 28., március hó 7., március hó 13., március hó 28., május hó 3., június hó 14., augusztus hó 7., október hó 25., a 2013. év január hó 16., március hó 6., és március hó 21. napján megtartott nyilvános tárgyalás eredményeképpen meghozta a következő

í t é l e t e t

A 2011. április 20. napjától bűnügyi őrizetben, 2011. április 22. napjától pedig előzetes letartóztatásban lévő:

... vádlott -...

b ű n ö s :

a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d./ és h./ pontja szerint minősülő és büntetendő különös kegyetlenséggel, és különös visszaesőként elkövetett emberölés bűntettében;

a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő súlyos testi sértés bűntettében;

a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő súlyos testi sértés bűntettének a Btk. 16. §-a szerinti kísérletében;

a Btk. 229. § (1) bekezdésébe és a (2) bekezdés II. fordulataba ütköző és a (8) bekezdés II. fordulata szerint minősülő külön törvényben meghatározott intézkedést végrehajtó rendőr sérelmére felfegyverkezve elkövetett hivatalos személy elleni erőszak bűntettében, és

a Btk. 324. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a./ pontja szerint minősülő rongálás bűntettében.

Ezért a vádlottat - a testi épség elleni és a hivatalos személy elleni bűncselekmények tekintetében mint különös visszaesőt, a vagyon elleni bűncselekmény tekintetében pedig mint visszaesőt -, halmazati büntetésül életfogytig tartó fegyházbüntetésre és 10 (Tíz) év közügyektől eltiltásra ítéli.

A vádlott az életfogytig tartó fegyházbüntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható.

A Nógrád Megyei Bíróság B. 398/2003/17. számú ítéletével kiszabott 8 (Nyolc) év börtönbüntetéssel kapcsolatban engedélyezett feltételes szabadságot megszünteti.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe teljes egészében beszámítani rendeli.

A Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalánál a Bj. 97/2012. szám alatt nyilvántartott törött nyelű balta lefoglalását megszünteti és azt kiadni rendeli ... sértettnek, mint tulajdonosnak.

A Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalánál a Bj. 9/2012. szám alatt bűnjelként nyilvántartott tárgyak lefoglalását megszüntetve,

az 1. tételszám alatti diktafont kiadni rendeli ...nak (...), mint tulajdonosnak;

a 2. tételszám alatti mintát, a 3. tételszám alatti talajmintát, a 4. tételszám alatti botot, az 5. 6. 7. tételszám alatti mintákat a 8. tételszám alatti üveget, a 9. tételszám alatti talajmintát, a 10. tételszám alatti mintát, a 11. tételszám alatti gézt, a 12. 13. 14. tételszám alatti mintát, a 15. 16. tételszám alatti körömkaparékot, és a 17-21. tételszám alatti hajmintát megsemmisíteni rendeli.

Kötelezi a vádlottat 697.825.- (Hatszázkilencvenhétézer-nyolcszázhuszonöt) forint bűnügyi költség Magyar Állam javára történő megfizetésére; 172.744.- (Egyszázhetvenkettőezer-hétszáznegyvennégy) forint bűnügyi költséget a Magyar Állam viseli.

I n d o k o l á s :

I. A vád

A Nógrád Megyei Főügyészség a B. 807/2011/24. BTÖ. számú vádiratával ... ellen a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d./ és h./ pontja szerint minősülő és büntetendő különös kegyetlenséggel, és különös visszaesőként elkövetett emberölés büntette, a Btk. 170. § (2) bekezdésébe ütköző, és aszerint minősülő és büntetendő súlyos testi sértés büntette, valamint a Btk. 170. §. (2) bekezdésébe ütközős és aszerint minősülő és büntetendő súlyos testi sértés büntettének a Btk. 16. §-a szerinti kísérlete miatt emelt vádat.

A Salgótarjáni Nyomozó Ügyészség a B. 30/Nyom.79/2012. számú vádiratával ... vádlott ellen a Btk. 229. § (1) bekezdésébe és a (2) bekezdés II. fordulatóba ütköző és a (8) bekezdés II. fordulója szerint minősülő külön törvényben meghatározott, intézkedést végrehajtó rendőr sérelmére felfegyverkezve elkövetett hivatalos személy elleni erőszak büntette, és a Btk. 324. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a./ pontja szerint minősülő rongálás büntette miatt emelt vádat azzal, hogy ... különös visszaeső.

Ez a büntetőügy a Balassagyarmati Törvényszéken a B. 203/2012. szám alatt került iktatásra.

A ... Törvényszék a külön törvényben meghatározott intézkedést végrehajtó rendőr sérelmére felfegyverkezve elkövetett hivatalos személy elleni erőszak bűntette és más bűncselekmény miatt ... ellen indított, a törvényszéken a B. 203/2012. szám alatt iktatott büntetőügyet jelen büntetőügyhöz egyesítette a Be. 72. § (2) bekezdés II. fordulata alapján.

Végindítványában az ügyész a vádat a jogi minősítés tekintetében változatlanul fenntartotta, a tényállás vonatkozásában annyiban pontosította, hogy a vádlott nem 2010. év karácsonyától, hanem 2009. év karácsonyától lakik ...on, illetve ... sértett bántalmazására már azt követően került sor, hogy a vádlott ... az udvarra lökte és ott megrugdosta. (68. sorszámú tjkv. 9. oldal 3. bekezdés).

Perbeszédében az ügyész közölte, hogy a közlekedés biztonsága elleni bűncselekmény miatt nem kívánt vádat emelni ... ellen. (69. sorszámú tjkv. 24. oldal).

II. A tényállás

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen a törvényszék a következő tényállást állapította meg

A.

... vádlott mezőgazdasági gépészeti szakközépiskolát végzett, érettségi vizsgát tett és általános mezőgazdasági gépszerelő szakképzettséget szerzett. Nőtlen, gyermektelen, és vagyontalan. Elmondása szerint 2010. júliusától - pszichés eredetű betegségek és emésztési problémák miatt - rokkant nyugdíjas; rokkant nyugdíjának összege 17.400.- Ft.

... többször volt büntetve:

1./ A Budapesti XVIII.-XIX. Kerületi Bíróság a 3. B. 352/1987/2. számú, illetve a Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 20. Bf. 6607/1987/2. számú- 1987.május 29. napján jogerős - összbüntetési ítéletével 1 év 1 hónap fogházbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

2./ A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 4. B. 20.657/1987/27. számú, illetve a Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 20. Bf. 5201/1989/4. számú- 1989. február hó 21. napján jogerőre emelkedett - ítéletével hivatalos személy elleni erőszak bűntette miatt 1 év 2 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

3./ A ... Városi Bíróság B. 816/1988/9. számú, illetve a Nógrád Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság Bf. 19/1989/11. számú- 1989. április hó 20. napján jogerőre

emelkedett - ítéletével társtettesként elkövetett garázdaság büntette, súlyos testi sértés büntettének kísérlete, kényszerítés büntette, közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntette, és súlyos testi sértés büntette miatt - mint különös visszaesőt - 3 év 2 hónap börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

4./ A ... Városi Bíróság a B. 474/1989/2. számú, illetve a Nógrád Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a Bf. 189/1989/2. számú- 1989. augusztus hó 10. napján jogerőre emelkedett - ítéletével a fenti büntetéseket összbüntetésbe foglalta és annak tartamát 4 év 7 hónap 20 nap börtönben határozta meg. Megállapította, hogy a terhelt különös visszaeső.

A vádlott büntetéséből az 1990. évi XXXIX. törvényben meghatározott közkegyelem folytán 1991. május hó 29. napján szabadult.

5./ A ... Városi Bíróság a B. 385/1996/2. számú 1996. július hó 1. napján jogerős ítéletével garázdaság vétsége és könnyű testi sértés vétsége miatt 6 hónap - végrehajtásában 1 évi próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetésre büntette.

A felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje 1997. június 30. napján eredményesen telt el.

6./ A ... Városi Bíróság a B. 1322/1999/3. számú, illetőleg a Nógrád Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a Bf. 61/2000/3. számú- 2000. május hó 10. napján jogerőre emelkedett - ítéletével hamis tanúzásra felhívás vétsége miatt 25 nap közérdekű munkára ítélte.

7./ A ... Városi Bíróság a 2000. december 15. napján jogerős B. 1343/1999/5. számú ítéletével garázdaság vétsége miatt 4 hónap- végrehajtásában 1 év próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetésre ítélte.

A felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje 2001. december 14. napján eredményesen telt el.

8./ A ... Városi Bíróság a 2002. december 12. napján jogerős B. 1062/2002/5. számú határozatával magánlaksértés büntette miatt megrovásban részesítette.

9./ A Nógrád Megyei Bíróság a 2004. április hó 23. napján kelt B. 398/2003/17. számú ítéletével - amely a Fővárosi Ítéltábla 1. Bf. 980/2004/18. számú végzésével 2005. június 16. napján emelkedett jogerőre -, emberölés büntettének kísérlete miatt 8 év börtönbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Ebből a börtönbüntetésből 2009. december hó 18. napján feltételesen (kedvezményel) szabadult;

büntetését teljes egészében 2011. július 23. napján töltötte volna ki.

... személyiségstruktúráját mérsékelt fokú gyanakvás mellett nagyfokú ingerlékenység és fokozott beilleszkedési zavarok, a társadalmi normák elfogadásának a hiánya jellemzi.

A vádlott átlagos intellektusú, érzelmileg kiegyensúlyozatlan és elnagyolt, esetenként megfontolatlan reakciókra hajlamos személy.

... sem a cselekmény, sem pedig jelenleg nem szenvedett illetve nem szenved elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban, amely képtelenné tette vagy korlátozta volt cselekménye társadalomra veszélyes következményeinek felismerésében, illetőleg a felismerésnek megfelelő magatartás tanúsításában.

...nál úgynevezett kevert személyiségzavar állapítható meg.

Személyiségzavara egyfelől a hangulati élet zavarával, különösen depressziós irányú eltérésekkel, másfelől mérsékelt fokú paranoiditással - fokozott vádaskodással és gyanakvással - és az indulati élet labilitásával jellemezhető.

Ezen személyiségzavara a cselekmény idején és jelenleg is fennállt, illetve fennáll, ám a beszámítási képességét mégcsak nem is korlátozza.

B.

... vádlott a korábbi szabadságvesztés büntetéséből történő feltételes szabadulása, 2009. december 18. napjától kezdődően - néhány hetes megszakításokkal - ... szám alatti lakóingatlanban élt az 1940-ben született alacsony termetű és gyenge fizikumú édesanyjával, ...val, annak testvérével, az 1951-ben született, szintén gyenge fizikumú ...nal és a 97 éves nagymamájával, ... val.

A vádlott és hozzátartozóinak kapcsolata nem volt harmonikus. Éppen ellenkezőleg: gyakoriak voltak közöttük veszekedések, amelyek nem maradtak rejtve a szomszédok előtt sem.

Ennek háttérében döntően az állt, hogy ... vádlott és ... között nem volt meg a szokásos szülő-gyermek közötti szeretetteljes kapcsolat, ehelyett már hosszú ideje ellenszenvvel és haraggal viseltettek egymás iránt.

Noha az ideggondozói kezelés alatt álló vádlott rendszeresen segédkezett a ház körüli munkák elvégzésében édesanyjának és nagybátyjának, gyakran viselkedett - főleg ittas állapotban - agresszíven a családtagjaival szemben. Többször hangoztatta, hogy ő kezelt idegbeteg, így bármit megtehet.

Ilyen előzmények után érkezett el 2011. április 20. napja. Ezen a reggelen a vádlott a 1/2 8 óra körüli időben enyhén ittas állapotban érkezett meg a ...i lakásra, és édesanyja kérdésére elmondta, hogy azért nem aludt otthon, mert az éjszakát egy elvált szlovák nővel töltötte. Ezt a vádlott édesanyja kifogásolta, s emiatt már a kora reggeli órákban vita bontakozott ki a vádlott és az édesanyja között.

Minthogy a ... Rendőrkapitányság ... feljelentése alapján 2011. március 21-én 309/2011. bü. szám alatt nyomozást rendelt el ismeretlen tettes ellen garázdaság vétsége miatt, a nyomozó hatóság ...t, ...t és ...t 2011. április 20. napjára tanúként idézte a rendőrkapitányságra. Mielőtt ...ra elindultak, a vádlott még otthonában megfenyegette édesanyját, hogy „agyonüti” őt, ha ellene mer vallani. Miután a ... Rendőrkapitányságon ... , ... és ... tanúkenti kihallgatása befejeződött, a vádlott közölte a hozzátartozóival, hogy „elmegy meginni valamit”. A vádlott pontosan meg nem határozható mennyiségű szeszesített fogyasztott el, és enyhén ittas állapotban felkereste a „...” fehérnemű üzletben a testvérét, ...t azért, hogy a további italfogyasztáshoz adjon neki pénzt. Mivel kérését ... megtagadta, a vádlott fenyegetőzni kezdett. Ezért ... értesítette élettársát, ...t. ... megjelent az üzletben, majd a vádlott és ... között egy majdnem tettelegesséig fajuló vita bontakozott ki. A vádlott elmondta, hogy édesanyjával „nem tud kijönni”, erre ... azt tanácsolta, hogy költözzön el a ...i házból és menjen lakni a ...i lakásukra. A vádlott a vita hevében olyan kijelentést tett ... előtt, hogy „egyszer agyonbassza az anyját”.

Miután mindhárman hazaértek, a vádlott kérdőre vonta családtagjait azzal kapcsolatban, hogy a rendőrségen milyen tartalmú tanúvallomást tettek elmondta a vádlottnak, hogy nem tett vallomást, míg ... azt válaszolta, hogy „olyan vallomást tett, amit kellett”.

A 13 óra 45 perc körüli időben a vádlott és a sértettek ebédhez készülődtek, amikor kölcsönös szóváltás alakult ki közöttük. Ekkor a vádlott és ... a konyhában, ... pedig a szobában tartózkodott.

A vita során a vádlott indulatai felfokozódtak, bement a szobába és többször arcul ütötte édesanyját, aki leesett az ágyról, majd kimenekült a lakásból, ki akart menni a kapun, de erre nem volt lehetősége, mert a vádlott a kaput bezárta.

Az atlétatrikóra vetkőzött 182 cm magas, mintegy 95 kg testsúlyú, kifejezetten erős fizikumú vádlott édesanyja után szaladt és a kapu mellett több esetben közepes erővel arcul ütötte.

..., észlelve ... bántalmazását, a kezében lévő étkezéshez használt üveges mustárral szintén a kapuhoz ment és megpróbált a testvérének segíteni. Ennek eredményeképpen a vádlott, illetve a sértettek között dulakodás alakult ki. A dulakodás során a sértettek megragadták a vádlott atlétatrikóját és leszaggatták róla. Ezután a fizikai erőfölényben lévő vádlott több esetben ököllel megütötte ...t, illetve meg is rúgta őt. A bántalmazás során ... kezéből a mustáros üveg kiesett.

A vádlott ...t tovább bántalmazta, több esetben ököllel, illetve tenyérrel arcul ütötte. A bántalmazás következtében a sértett többször elesett, majd a földről felállt. A vádlott két alkalommal közepes erővel ... mellkasára is taposott.

Közben ... sértett az udvarban fel-alá járkált és telefonon értesítette a lányát, kérte, hogy hívja a rendőrséget, mert „a ... agyon fogja ütni őket”. Ezután ... bement a lakásba, magához vett egy diktafont annak érdekében, hogy rögzítse az eseményeket.

Befejezván ... bántalmazását, a vádlott az udvarban tartózkodó édesanyja után eredt és fenyegető kijelentéseket hangoztatott: „megdöglesz, agyonverlek, leülöm érted, amit kell”. Ekkor a vádlott indulatai végképp elhatalmasodtak, ... több esetben arcul ütötte, aki ennek következtében elesett. Ezután a vádlott az édesanyját több esetben, legalább közepes erővel megrúgta, majd többször, legalább közepes erővel a mellkasára taposott.

... bántalmazását észlelte ... , ám nem mert a testvére védelmére kelni, mert félt a fizikai erőfölényben lévő, folyton fenyegetőző vádlottól.

A vádlott egyébként nemcsak a sértetteket, hanem a cselekményt észlelő szomszédokat is megfenyegette, kijelentvén: „titeket is agyonütlek baltával, aki látja”.

Amikor a lakásban tartózkodó 97 éves ... járókerettel kiment a bejárati ajtóba, és figyelmeztette a vádlottat, hogy „ne csináld gyerek!”, a vádlott egy alkalommal őt nagy erővel arcul ütötte. Az ütés következtében a sértett elesett és fejét beütötte az ott lévő kisszékre.

Ezután ... a vérző fejű édesanyját bevitte a lakásba és megpróbálta elsősegélyben részesíteni őt. A vádlott szintén belépett a lakásba, a konyhában tartózkodó ... nak, illetőleg ... nak is adott egy-egy pofont, majd pedig bement a szobába.

A vádlott fentiekben leírt cselekvőségével kapcsolatos rendőrségi bejelentés nyomán a ... Rendőrkapitányság ügyeletes tisztje 13 óra 55 perckor utasította a kapitányság illetékességi területén URH járőrszolgálatot ellátó ... rendőr törzssászlós járőrparancsnokot és ... rendőr törzssászlóst, hogy gépkocsival menjenek a bejelentésben szereplő helyszínre, a ...on található ... utcába.

A bejelentésben szereplő helyre a ... forgalmi rendszámú ... rendőrségi jelzésekkel ellátott és fényhíddal felszerelt szolgálati gépkocsival ... rendőr törzssászlós, illetve ... rendőr törzssászlós 14 óra 05 perckor érkezett.

Mivel a bejelentésben szereplő házszámot a sértettek először nem találták, az utcán tartózkodó szomszédoktól érdeklődtek, és a kapott tájékoztatás alapján a gépkocsit vezető ... sértett visszatolatott a ... szám alatti ház irányába. A gépkocsiban ... sértett ... sértett mellett a jobb oldali első ülésen foglalt helyet.

Az utcába érkező rendőrségi szolgálati gépkocsira felfigyelt ... vádlott. Ezért annak érdekében, hogy a vele szemben kezdeményezendő rendőri intézkedést megghiúsítsa, magához vette a ház udvarán a bejárati kapu mellett lévő, előzőleg általa odakészített

baltát, majd azt a kezében tartva, kiszaladt a kiskapun az utcán tolató rendőrautó irányba, miközben azt kiabálta, hogy „megöllek benneteket, itt fogtok megdöglenni”! A rendőrségi gépkocsiban ülő sértettek azonban észlelték ... vádlott fenyegetését, ezért ... rendőr törzssászlós fékezett, majd a gépkocsit előre menetbe kapcsolta. A gépkocsi azonban a homokos útfelület miatt csak lassan tudott elindulni, mivel a gépkocsi kerekei kipörögtek.

A rendőrségi gépkocsi már lassú mozgásban volt, amikor ... a baltát két kezébe fogva, vállmagasságban, a talajszíkkal közel vízszintesen, nagy erővel a gépkocsi hátuljára ütött. Ennek következtében a jobb oldali hátsó lámpatest és mellette lévő karosszériaelem átszakadt. Ezután a vádlott ismét a feje fölé emelte és két kezébe fogta a baltát, és azzal szintén nagy erővel, a rendőrségi szolgálati gépkocsi tetejére ütött egy alkalommal a jobb oldali hátsó ülés feletti részen, a tetősíktól mintegy 20 cm-re. Az ütés következtében a tetőlemez nem szakadt át, ám azon vágási nyom keletkezett; ugyanakkor a balta nyele a gépkocsi jobb oldali tetősínen felfeküdve eltört. A balta nyelének eltörése megakadályozta ...t a cselekménye folytatásában.

... fentiekben leírt cselekvősége nem volt alkalmas arra, hogy a balta feje a gépkocsi tetőlemezét átszakítva testi sérülést okozzon a rendőröknek, testi sérülés keletkezésének reális lehetőségével nem járt, így a gépkocsiban helyet foglaló rendőrök élete és testi épsége nem volt közvetlen veszélyben.

Ugyanakkor ... vádlott cselekményével megakadályozta a sértett rendőröket abban, hogy a vele szemben lefolytatandó jogszerű rendőri intézkedésüket megkezdjék. Az intézkedés megkezdésére csak a rendőrök által kért erősítés megérkezését követően volt lehetőség; ekkor a lakóházban tartózkodó vádlott a rendőrök felszólítására megadta magát. Az intézkedő rendőrök a vádlottat elfogták.

... vádlott a fentiekben leírt tevékenységével a rendőrségi gépkocsiban összesen 236.433.- Ft kárt okozott a gépkocsi tulajdonosának, az ... Kft. sértettnek. A kár nem térült meg.

... a vádlott fentiekben leírt bántalmazása következtében a helyszínen elhalálozott. A kiérkező mentősök megpróbálták újraéleszteni ...t, ám ez nem vezetett eredményre. Az újraélesztés során észlelték, hogy ... bordái töröttek voltak.

... halála a szegycsont és csaknem valamennyi borda elmozdulásos törése, tüdőroncsolódás, léproncsolódás, heveny belső vérvesztés, traumás sokk miatt következett be.

... sértett esetén bal oldalon valamennyi borda az elülső és hátsó felszínen, többsoros vonalban, jobb oldalon pedig - az elülső bordatörések mellett - a VII-X. bordák a lapockacsúcs vonalában, a fali mellhártyalemezt is átszúrva voltak töröttek.

A halálhoz vezető sérülések a mellkas területét érő nagy erejű tompa külső erőbehatások következtében, a vádlott magatartása folytán, a megtaposás során jöttek létre.

A sérülések és a halál között közvetlen okozati összefüggés mutatható ki.

Tekintettel az elhúzódó bántalmazásra, az elkövetés módjára, a bántalmazott testrészekre, valamint arra, hogy a nagy számú, különböző felszíneken és oldalakon elhelyezkedő bordatörések nem egyetlen, hanem többszöri erőbehatásra következtek be, nem okoztak azonnali halált; a többszörös, nagy erejű és durva bántalmazás és halál elhúzódó bekövetkezése meghaladta az élet kioltásával általában együtt járó szenvedést.

... sértett a fentiekben leírt bántalmazás következtében a bal oldalon a VIII-X. számú bordák törését és az arc többszörös, kisebb hámoshorzsolásos sérülését szenvedte el. A bordatörések külön-külön és együttesen is 8 napon túli gyógytartamúak, tényleges gyógytartamuk hat hét. A többi sérülés külön-külön is és együttesen is 8 napon belüli gyógytartamú.

... 97 éves sértett az őt ért bántalmazás következtében a fejtetőn a hajas fejbőr körülbelül 7 cm hosszúságú zúzott-repesztett sebét, a homlok fél cm-es zúzott-repesztett sebét, valamint a jobb szem alatt az orca zúzódásos sérülését szenvedte el. Ezen sérülések együttesen és külön-külön is 8 napon belüli gyógytartamúak. Ámde a sértett életkorát és csontjainak nagyfokú törékenységet figyelembe véve, az adott esetben a vádlott magatartásával oki összefüggésben, a ténylegesnél súlyosabb, 8 napon túli gyógytartamú koponya-csonttöréses sérülés is és egyéb csonttöréses sérülés is keletkezhett volna; ennek elmaradása kizárólag a véletlennek volt köszönhető.

A vádlott a fentiekben rögzített bűncselekményeit enyhe fokú alkoholos befolyásoltság állapotában hajtotta végre.

Kóros részegség vagy annak abortív formája nem volt megállapítható.

A vádlott által a rendszeresen és folyamatosan szedett antidepresszáns, altató a magatartást rendező és a gyomor visszafolyását gátló gyógyszerek nem bírnak olyan váratlan mellékhatással, s még enyhe fokú ittaság állapotában sem, amely a vádlott cselekvőségét számottevően befolyásolta volna.

III. A bizonyítékok értékelése

A törvényszék a tényállás felderítése érdekében széleskörű bizonyítást folytatott le:

Részletesen kihallgatta a vádlottat - mindkét vádirat tekintetében -, tárgyalás anyagává tette a vádlott nyomozati vallomásait, illetve a nyomozási bíró előtt tett vallomását (a

2012. február 28. napján megtartott tárgyalásról szóló 19. sorszámu tjkv. 2-19. oldala; 54. sorszámu tjkv. 5-9. oldala).

Az élet és testi épség elleni cselekményekkel összefüggésben tanúként hallgatta ki ... sértettet (19. sorszámu tjkv. 3-26. oldala).

Nem nyílt mód ... sértett, a vádlott nagyanyja tanúkénti kihallgatására, minthogy a sértett mentességi jogával élve megtagadta a vallomástételt (36. sorszámu tjkv. 2. oldal).

A törvényszék tanúként hallgatta ki továbbá mindazokat a személyeket, akik legalább részben látták, illetőleg hallották a történeteket ...t (19. sorszámu tjkv. 28-35. oldal), ...t (19. sorszámu tjkv. 36-39. oldal), az I.; II.; III.; és IV. számmal jelzett személyeket (21. sorszámu tjkv. 3-37. oldal), törvényes képviselője jelenlétében ...t (36. sorszámu tjkv. 3-7. oldal).

Tanúként hallgatta ki ezen túlmenően ... és ... mentőtisztet (23. sorszámu tjkv. 43-52. oldal), illetve ...t, a vádlott testvérének élettársát (23. sorszámu tjkv. 53-63. oldal).

A törvényszék - ügyészi indítványra - tárgyalás anyagává tette ... tanú nyomozati vallomását (19. sorszámu tjkv. 27. oldal; nyomozati iratok 1501. oldal).

A törvényszék a tárgyaláson részletesen meghallgatta Komóczi Mihály igazságügyi pszichológus, dr. Béla Árpád igazságügyi elmeorvos-szakértőt (23. sorszámu tjkv. 22-39. oldal, valamint 62. sorszámu tjkv.), valamint dr. Berecz András és dr. Juhász Tamás igazságügyi orvos-szakértőt (23. sorszámu tjkv. 2-24. oldal).

A 2012. augusztus hó 7. napján megtartott tárgyalás adatai alapján leszögezhető, hogy dr. Berecz András orvos-szakértői kirendelésére törvénysértés nélkül került sor.

A nyomozati iratok 791. oldalán elfekvő irat alapján rögzíthető, hogy ... sértett vonatkozásában a halál tényét az eljáró mentőtiszt állapította meg; erre ugyanis a jogszabály lehetőséget biztosít. Dr. Berecz András szakértő pedig igazságügyi orvos-szakértőként vett részt a helyszíni szemlén, s ebben a minőségében segítette a nyomozó hatóság munkáját (45. sorszámu tjkv.).

A törvényszék lejárás révén tárgyalás anyagává tette ... által a vádbeli napon titokban készített hangfelvétel anyagát (28. sorszámu tjkv.).

A törvényszék továbbá tárgyalás anyagává tette a nyomozás során keletkezett okirati bizonyítékokat, így különösen a rendőri jelentéseket, a helyszíni szemléről készített jegyzőkönyvet és fényképmelléleteit.

A hivatalos személy elleni bűncselekménnyel kapcsolatban a törvényszék tanúként hallgatta ki ... és ... rendőröket, mint sértetteket, ... t, valamint az 1., 2., 3., 4. és 5.

sorszámú személyeket (54. sorszámú tjkv. 14-28. oldal, valamint 34-59. oldal). Meghallgatta továbbá dr. Molnár István igazságügyi orvos-szakértőt (54. sorszámú tjkv. 10-12. oldal), valamint Varsányi Ildikó igazságügyi fizikus szakértőt (54. sorszámú tjkv. 29-33. oldal).

A vádlott személyi körülményeivel, iskolai végzettségével, vagyoni viszonyaival kapcsolatos tényállási mozzanatok a vádlott előadása, a korábbi büntettségére vonatkozó adatokat pedig a vádlott erkölcsi bizonyítványa, illetve az előzményi iratok adatai alapján állapította meg.

A törvényszék ítélezése alapjául maradéktalanul elfogadta a vádlott személyiségjegyeivel kapcsolatban Komóczi Mihály igazságügyi pszichológus szakértő, illetőleg a vádlott elmeállapotával, kifogástalan beszámítási képességével kapcsolatban dr. Béla Árpád igazságügyi elmeorvos-szakértő aggálytalan véleményét.

Komóczi Mihály - tárgyaláson is fenntartott és kellőképpen megmagyarázott - szakvéleményéből kitűnik, hogy ... személyiségstruktúráját mérsékelt fokú gyanakvás mellett nagyfokú ingerlékenység és fokozott beilleszkedési zavarok, a társadalmi normák elfogadásának a hiánya jellemzik. A vádlott átlagos intellektusú, érzelmileg kiegyensúlyozatlan és elnagyolt, esetenként megfontolatlan reakciókra hajlamos személy.

Dr. Béla Árpád igazságügyi orvos-szakértőt a törvényszék két alkalommal is meghallgatta. A szakértő tárgyalási meghallgatása során minden részletkérdésre kitért, és a nyomozás során nyilvánított szakvéleményét megfelelően megmagyarázta és kiegészítette.

A szakértő a tárgyaláson rámutatott arra: ... sem a cselekmény, sem pedig jelenleg nem szenvedett, illetve nem szenved elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban, amely képtelenné tette vagy korlátozta volna cselekménye társadalomra veszélyes következményeinek felismerésében, illetve a felismerésnek megfelelő magatartás tanúsításában. A vádlottnál úgynevezett kevert személyiségzavar állapítható meg: a személyiségzavar egyfelől a hangulati élet zavarával, különösen depressziós irányú eltérésekkel, másfelől mérsékelt fokú paranoiditással - fokozott vádaskodással és gyanakvással, és az indulati élet labilitásával jellemezhető. Ezen személyiségzavara a cselekmény idején is fennállott, ám a beszámítási képességét nem érintette.

A vádlott a bűncselekményt ittas állapotban hajtotta végre, az általa bemondott alkoholfogyasztást figyelembe véve, enyhe fokú alkoholos befolyásoltság állapotában volt. Kóros részegség vagy annak abortív formája a vádlottnál nem állott fenn. A vádlottnál a rendszeresen és folyamatosan szedett antidepresszáns, altató és

magatartást rendező és a gyomor visszafolyását gátló gyógyszerek nem bírnak olyan váratlan mellékhatással - még enyhe fokú ittasság állapotában sem -, amely a vádbeli cselekményt, annak megítélését befolyásolta volna.

Az igazságügyi elmeorvos-szakértő a tárgyaláson leszögezte: az előzményi iratokból kitűnően a vádlott családjának felmenő tagjai között nagyon sok alkoholista volt, másfelől pedig a vádlott és édesanyja kapcsolata „meglehetősen” rossz volt. Ez a rossz anya-gyermek kapcsolat visszanyúlik a vádlott gyermekkorába. A vádlott spontán elmondta, hogy az anyjával soha nem jöttek ki, az anyja őt sohasem szerette. Ebből adódóan az anya és a vádlott között érzelmi feszültség, egy érzelmi ellentét volt mindig megállapítható, aminek szerepe volt a vádbeli cselekményben is.

A vádlott kezelőorvosa diagnózisként rögzítette a vádlott alkoholizmusát, ám ez nem helytálló, minthogy az alkoholizmus testi és lelki tünetei a vádlottnál nem állapíthatók meg. Hasonlóképpen tévesnek tartotta a szakértő a kezelőorvos által korábban megállapított pszichózis maniaco-depresszív diagnózist is.

A cselekmény konkrét lefolyásával kapcsolatban a szakértő hangsúlyozta: „A vádlottnak a mentális fékrendszere ... nem működik indulatos állapotban”. Az adott esetben nem patológias indulati reakcióról volt szó, hanem arról: „egy fokozott indulati augmentáció, egy szokványos indulati reakciónak a csúcsa jutott el oda, hogy ez a szituáció előállt”. (23. sorsz. tjkv. 36. oldal).

A vádlottnál rövidzárlati cselekmény sem állapítható meg.

Minthogy a vádlott a beadványaiban arra hivatkozott, hogy fogvatartása alatt ismételt pszichiátriai gyógykezelésben részesült az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézetben, a törvényszék beszerezte az ezzel kapcsolatos orvosi iratokat, és a 2013. január 16. napján megtartott tárgyaláson ismételten meghallgatta dr. Béla Árpád igazságügyi elmeorvos szakértőt.

A szakértő megállapította: az újonnan benyújtott orvosi dokumentáció szerint kórházi zárójelentésben igazolta az IMEI, hogy a vádlottat 2012. augusztus 22. napjától augusztus 27. napjáig kezelte. A felvétel indoka a vádlott fenyegető magatartása és számos testi panasz volt.

Az iratok áttanulmányozása alapján a szakértő rámutatott arra, hogy a kórházi kezelés eredményeképpen megállapított diagnózis nem tartalmaz olyan új mozzanatot, amelynek eredményeképpen a korábbi elmeorvos szakértői vélemény tartalmát bármilyen módon érintené, illetőleg módosítaná, sőt, voltaképpen az IMEI-ben megállapított diagnózis a szakértői véleményben foglaltakat támasztja alá. A vádlottnál megállapított kevert személyiségzavar azt jelenti, hogy a vádlott mind érzelmeiben, mind viselkedésformáiban kiegyensúlyozatlan. Az orvosi dokumentációban kiemelik a paranoid szociopathias vonásokat, illetve a diagnózisban

szerepel az alkalmazkodási zavar is. A szakértő ismételten rámutatott arra, hogy a vádlott személyiségzavara nem olyan mértékű, hogy elérné az elmebetegség szintjét, s ezért semmilyen „korlátozó érvénnyel” nem bír. Egy személyiségzavar csak akkor korlátozó tényező, ha az elmebetegségnek a klinikai tünetei megjelennek; a vádlott esetében azonban ez nem állapítható meg.

Azzal a vádlotti védekezéssel kapcsolatban, amely szerint az előzetes letartóztatásával kapcsolatban megtartott ülésen kábult állapotban volt és ebben az állapotában hallgatta ki őt a nyomozási bíró, a szakértő rámutatott a következőkre: ... „amennyiben valaki időben, térben oksági összefüggésben elmond egy esemény-sorozatot több oldalon keresztül, az rendezett, éber tudatállapotban van. Ez tényszerű. Az más dolog, hogy élményszerűen utólag vissza lehet emlékezni más formában is. Lehet, hogy ő most azt hiszi, hogy akkor nem volt teljes mértékben beszámítható, amikor ezt tette, de az akkori „produkciója” mutatja, hogy jelen hiedelme csak egy képzelet, vagy menekülés esetleg egy felelősségre vonás alól.” (62. sorsz. tjkv. 20. oldal első bekezdés).

Minthogy a törvényszék dr. Béla Árpád igazságügyi elmeorvos-szakértő meggyőzően megmagyarázott szakvéleményét minden szempontból megalapozottnak tartotta, elutasította a vádlottnak és a védőjének az újabb szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványát.

A Be. 11.§ (1) bekezdése értelmében ugyanis más szakértőt csak akkor kell kirendelni, ha a szakértőtől kért felvilágosítás vagy a szakvélemény kiegészítése nem vezetett eredményre, vagy egyéb okból szükséges. Az imént említett törvényi feltétel azonban az adott esetben nem állapítható meg.

--●--

A vádlott elismerte büntetőjogi felelősségét a történetek miatt, ám hangsúlyozta, hogy nem úgy történt a cselekmény, ahogy az a vádiratban szerepel. Elismerte: „miattam halt meg az édesanyám, nem más miatt. A másik két sértett is az én cselekvőségem miatt szenvedte el a sérüléseit.” (19. sorsz. tjkv. 5. oldal első bekezdés).

Elmondta, hogy 2011. április 20-án a reggeli órákban ment haza ...ra, mert az éjszakát ...kon egy elvált asszonnyal töltötte. Amikor hazatért, édesanyja és nagymamája kérdőre vonta, hogy hol volt előző éjszaka. Amikor elmondta a valóságot, akkor édesanyja „patáliát” csapott. Ezen a napon idézésre kellett megjelenniük a ... Rendőrkapitányságon, mert egy erőszakos cselekmény miatt romák ellen tett feljelentést. Busszal ment ...ra, 9 órakor már a ... Rendőrkapitányságon volt. Édesanyja és nagybátyja - akiket a ... Rendőrkapitányságon szintén tanúként hallgattak ki -, vonattal érkeztek ...ra. A kihallgatása után közölte nagybátyjával, hogy elmegy és megiszik valamit. Ezután egy pohár sört fogyasztott, mert több pénze

nem volt. Majd felkereste hűgát a „...” nevű fehérnemű boltban, akinek elpanaszolta: „Inkább el fogok költözni a hajléktalan szállóra, minthogy ott legyek velük, mert anyámmal nem lehet bírni.”

Miután megérkezett a sógora, vele is összeveszett, mert kérdőre vonta őt, hogy miért nem megy a ...i házba lakni. A vita során a sógorával majdnem összeverekedett.

Miután a 1/2 1 órás busszal hazatért, levetkőzött atléta trikóra és megkérdezte a nagybátyjától, hogy mit vallott a rendőrségen. A nagybátyja azt válaszolta: amit kérdeztek, arra válaszolt, többet nem mondott. Ezután ebédhez készülődtek, nagybátyja száraz kolbászt evett mustárral, az édesanyja a nagybátyja mellett ült a konyhában. Ő (mármint a vádlott) a hűtőszekrényből lecsókolbászt vett ki. Ekkor azt rőtta fel az édesanyjának: „miért kell állandóan áskálódni ellenem, a jegyzőnőhöz is elmentél, hogy ne adjon nekem munkát.” Azt is mondta az anyjának, hogy megmondta a jegyzőnő nyíltan: „Beszéltem az édesanyjával, azt mondta, hogy ne adjak magának munkát.” Sérelmezte azt is, hogy édesanyja elment a pártfogóhoz és a pszichiáterhez is áskálódni ellene, és „tisztá rabszolgát csinált belőle”, ő (mármint a vádlott) csak arra volt jó, hogy dolgozzon. Ekkor egy vita, illetve veszekedés alakult ki közte és a családtagjai között. A nagybátyja is az anyja pártjára állt. A vita hevében nagybátyja megfogta a mustáros üveget, felállt az asztaltól azért, hogy fejbe vágja őt. Ő azonban ezt elhárította, adott a nagybátyjának két nagy pofont, amitől az visszaült a heverőre. Ekkor az édesanyja „nekiugrott”, neki is adott egy pofont, majd belökte őt a szobába. Ekkor „már annyira túlcordult a pohár”, hogy nem bírta magát türtőztetni, ezért a komolyabb konfliktust megelőzendő, kiszaladt az udvarra. Az anyja azonban utána ment, a kapunál „megfogta őt”. Arra már nem tudott visszaemlékezni, hogy ekkor megütötte-e, vagy csak meg akarta ütni. Amikor megfordult, látta, hogy a nagybátyja is szaladt a mustáros üveggel a kezében. A nagybátyja a mustáros üveggel meg akarta ütni, ahogy emelte a kezét, a jobb hónalja alá rúgott, ennek következtében a mustáros üveg kiesett a nagybátyja kezéből. Ezután a nagybátyja teljes testsúlyával rácsimpaszkodott, próbálta lehúzni a földre. Ekkor az édesanyja visszaszaladt, a tettelegességbe ő is bekapcsolódott, ő is megragadta az atléta trikóját. Ekkor ő (mármint a vádlott) védekezett, mindkettőjüket ütötte, „mint a cséphadaró”, ámdé az atléta trikóját a sértettek leszakították róla. Ekkor a nagybátyját megütötte, illetve, ahogy fel akart kelni, leütötte őt, szájon ütötte és kétszer vagy háromszor bele is rúgott. Ekkor az édesanyja valahová elszaladt.

Amikor visszament a házba és nagyanyjával beszélgetett, édesanyja megjelent egy gereblyével azért, hogy azzal megüsse. Ez azonban nem sikerült, mert édesanyja a gereblyével az ajtónak a felső ajtófélfáját találta el. Ekkor ő megragadta édesanyját, és a gereblyével együtt kihajította őt, az előszoba ajtón kitolta őt, azután lelökte a lépcsőn. A sértett úgy esett el, hogy a vízóra aknára esett háttal. Ám rögtön felugrott, a gereblyét kereste, ekkor csípőlapáton rúgta őt. Ekkor odalépett hozzá és két vagy három alkalommal belerúgott. A rúgások a sértettet a hastájékán érték, nem pedig a bordáján; édesanyját nem taposta meg.

Ekkor a nagymama kijött az előszobába, el kezdett ő is kiabálni, ezért adott neki egy pofont, amitől ő hanyatt esett és az ott lévő sámliba „szétvágta a fejét”. Időközben a nagybátyja észhez tért, és felállt. Ő (mármint a vádlott) odament hozzá és megkérte, hogy segítsen a nagymamának felállni, mert megütötte magát, ahogy elesett. Amikor mentek vissza a bejárat kapu felé, édesanyja zsebében megszólalt a telefon. A nagybátyja ki akarta venni a telefont, de ő ezt nem engedte.

Ezután odalépett az anyjához és mondta neki: „most már felállhatsz”, de nem állt fel. Megemelte őt azért, hogy felállítsa, s ekkor látta, hogy a sértett halott, a szája nyitva volt, a szeme is fel volt akadva. Ekkor pánikba esett, mondta nagybátyjának, hogy jöjjön ki, nézze meg az anyját. Arra nem emlékezett a vádlott, hogy mondta-e a sértetteknek, hogy „megöllek, agyonütlek”, ám azt biztosan mondta nekik: „szétgázolok”.

A vádlott előadta, hogy 182 cm magas és a vádbeli időben a testsúlya 95 kg volt. A nagymama és az édesanyja alacsony termetűek, kb. 155 cm magasak, s a testsúlyuk 60 kg lehetett.

Előadta a vádlott, hogy édesanyját nem taposta meg, a sorozat-bordatörése akkor keletkezhetett, amikor a mentősök megpróbálták újraéleszteni.

... sértett-tanú előadta: miután a vádlott szabadult a Váci Büntetés-végrehajtási Intézetből, hozzájuk költözött. Először semmilyen probléma nem volt a vádlott magatartásával, később azonban konfliktus alakult ki köztük, illetve a vádlott között, ezért a vádlott körülbelül 2 hónapig a ...i lakásban lakott. Ezután a vádlott visszaköltözött, kérte, hogy fogadják őt vissza.

A vádlott a vádbeli napon a 1/4 8 órás busszal ...ról kissé ittas állapotban tért haza.

Ezen a napon azért kellett a rendőrségre menniük, mert a vádlott a szomszédban lakó roma származású személyeket feljelentette. Mielőtt ...ra indultak, a vádlott figyelmeztette őt és a testvérét, hogy „valljanak rendesen”. Miután a ... Rendőrkapitányságon a tanúkihallgatás befejeződött, a vádlott azt mondta, hogy „elmegy meginni valamit”. Amikor a kora délutáni órákban hazaérkeztek, a vádlott „cirkuszt” csinált. Ő (mármint ...) a konyhában evett, amikor a vádlott a szobában tartózkodó testvérét arról faggatta, hogy milyen vallomást tett. Ő (mármint ...) mondta a vádlottnak, hogy jöjjön és egyen kolbászt. Amikor a vádlott nem találta a kiskést, indulatba jött és tovább faggatta ... , illetőleg őt (mármint ...) arról, hogy milyen vallomást tettek. A vádlott kérdésére ... azt válaszolta, hogy nem tett vallomást, ő pedig azt mondta a vádlottnak: „vallottam, ahogy tudtam”. Ezután a vádlott egyre inkább indulatba jött, amikor ő (...) bement a szobába, azt látta, hogy a vádlott többször megütötte a testvérét, aki ennek következtében leesett az ágyról, majd kiszaladt az udvarra egészen a kapuig. A vádlott azonban követte a testvérét, ő is a kapuhoz szaladt. Ekkor ő (mármint ...) megpróbálta a testvérét megvédeni és ő is, kezében az étkezéshez használt üveges mustárral, kiment az udvarra. Bár a mustáros

üveggel nem próbálta meg bántalmazni a vádlottat, a vádlott kijelentette: „ezzel akarsz engem megütni?”

... ekkor ki akart szaladni az utcára, ám nem tudott, mert a kapu zárva volt. Ekkor a vádlott el kezdte ütlegelni ...t , ő pedig (márpedig ...) testvére védelmére kelt, megragadta a vádlott felső ruházatát, és „el kezdte húzni rajta”. Ekkor ő a mustáros üveget a földre dobta. A kapunál a vádlott ...t tenyérrel megütötte, a fejét és az arcát ütlegelte. Ennek következtében ... a kapunál elesett, majd felkelt és elszaladt valahová.

Ezután a vádlott őt kezdte bántalmazni, többször pofon ütötte, többször megrúgta, majd kétszer rá is taposott. A bordatörései ekkor keletkeztek.

Az események során a testvére, ... kétszer is beszaladt a lakásba. Egyik alkalommal egy diktafont vett magához azért, hogy felvegye mit csinál a vádlott.

A cselekmény mintegy 10 percig tarthatott, s ennek során a vádlott azt ismételgette: „megdöglesz, agyonverlek”.

Az események során, amikor ... bement volna a lakásba, az aknánál elesett, ekkor „elkapta őt a vádlott”, a földön fekvő sértettet mellkason rúgta, illetőleg a mellkasára is taposott. Bár a sértett-tanú a nyomozás során azt vallotta, hogy a vádlott „nagyon sokszor megrúgta a testvérét” és a sértett megtaposásáról nem beszélt, a tárgyaláson állította, hogy a vádlott nemcsak mellkason rúgta ...t, hanem többször a mellkasára is taposott.

Az események során a vádlott az édesanyját ...t is bántalmazta. A bántalmazásra akkor került sor, amikor testvére már a földön feküdt, és édesanyja a lakásból kiment a járókerettel az ajtóba és odaszólt a vádlottnak: „hagyd már abba gyerek!” Ekkor a vádlott az édesanyjának, azaz... nak is adott egy nagy pofont, aki az ütéstől elesett, s ennek következtében „szétütötte a fejét ott a falban”. (19. sorsz. tjkv. 6. oldal utolsó bekezdés). Ezután a vádlott „valahová elment”, ő (mármint ...) ...t behúzta a heverőre, leültette őt és hozott neki kötszert, majd odaült édesanyja mellé. Ekkor a vádlott odament és neki (mármint ... nak) és ... nak is adott egy nagy pofont. Ekkor ... „többé már nem jött be”, ott feküdt az aknánál. Ő (mármint ...) nem mert kimenni a testvéréhez, hogy megnézzze őt, mert félt a vádlottól. A vádlott egyébként azt sem engedte, hogy ... ruházatában lévő és csörgő telefont felvegye. Ezután a vádlott visszament a szobába és ott leült.

--●--

A törvényszék a vádlott és ... sértett vallomását összevetette az ügy egyéb bizonyítékaival, és a bizonyítás anyagát a tényállás megállapítása során a következőképpen mérlegelte:

A vádlott és ... sértett lényegében egybehangzó vallomásai alapján állapította meg azt, hogy a vádlott szabadulását követően édesanyja ...i házába költözött, ám a vádlott és

a sértettek kapcsolata korántsem volt harmonikus, ellenkezőleg, gyakoriak voltak a veszekedések, és egy heves vita eredményeképpen a vádlott elköltözött otthonról és a ...i házban lakott néhány hétig, ám később visszaköltözött ...ra.

A vádlott és hozzátartozóinak rossz viszonyát megerősítette tanúvallomásaiban ..., a vádlott testvérének élettársa.

... elmondta: amikor a vádlott ivott, akkor állandóan fenyegetőzött, „terrorizálta” a sértetteket és ittas állapotban mindig azzal fenyegetőzött, hogy „megöli az anyját”.

A vádbeli cselekmény aznapi előzményeit, azt, hogy a vádlott a vádbeli nap reggelén enyhén ittas állapotban tért haza, ... vallomásra alapozta. A vádlott elmondta, hazaérkezését követően közte és édesanyja között vita bontakozott ki amiatt, hogy az éjszakát egy szlovák asszonnyal töltötte. A vádlott állítását alátámasztotta a 2014. június 14-i tárgyaláson lejátszott hangfelvétel, amelyet titokban ... sértett készített. A hangfelvételen ugyan csak mondatfoszlányok hallhatók, ám a lejátszás eredményeképpen egyértelműen megállapítható, hogy a vita tárgyát - legalábbis részben - a vádlott által elmondottak képezték.

A törvényszék ... vallomása alapján állapította meg tényként azt, hogy mielőtt a vádlott elindult ...ra a Rendőrkapitányságra, figyelmeztette ...t és ...t, hogy „valljanak rendesen”. ... vádlott elismerte, hogy a vallomás megtétele után, elhagyván a ... Rendőrkapitányság épületét, a vasútállomásra ment és ott megivott egy üveg sört, majd pedig a munkahelyén, a „...” nevű fehérnemű boltban meglátogatta a testvérét, ...t. Elismerte, hogy ...val, illetve annak élettársával vitába keveredett, ...sal oly annyira, hogy a vita majdnem tettelegességbe torkollt.

Az imént említett vita részleteit a törvényszék ... tanú határozott és következetes vallomására alapította.

... előadta, hogy a vádbeli napon ... megjelent az élettársánál a munkahelyén és pénzt követelt tőle. Mivel nem adtak neki pénzt, velük is „cirkuszolt” és azt hangoztatta, hogy „elmegy és kinyírja az anyját”. Korábban, amikor a vádlott fenyegette és „terrorizálta” a sértetteket, ... gyakorta őket hívta fel telefonon, mert ő közvetlenül nem tudta a rendőrséget értesíteni. Ilyen esetekben előfordult, hogy a „telefonon végighallgatták a cirkuszokat”. Volt olyan eset is, amikor a vádlott átvette a telefont és elkezdett ordítózni az élettársával. Mivel ki volt hangosítva a telefon, ő (mármint ...) mindent hallott. Ilyenkor „menekült” a vádlott elől ... né, mert mindig azt hangoztatta, hogy „kinyírja” őt.

A törvényszék a cselekmény közvetlen előzményeit, kiváltó okát, illetve konkrét lefolyását ... vádlott következetes és határozott vallomására alapította, mert - amint az alábbiakban kifejtésre kerül - azt számos bizonyíték részlegesen és mozaikszerűen megerősítette.

... vádlott vallomása viszont egy igen jelentős belső ellentmondással volt terhes, ezen túlmenően nem volt következetes, és nem állt összhangban az érdektelen tanúk vallomásaival.

Jóllehet a vádlott beismerte a bűncselekmény elkövetését azt állítván, hogy az édesanyja „miatta” halt meg, ámde tagadta édesanyja megtaposását; azt vallotta, hogy a halálos eredményt okozó sorozat-bordatörést az újraélesztés során a mentősök idézték elő.

A vádlott a fentiekben idézett állítása feloldhatatlan ellentmondást tartalmaz, egyik állítás a másikat kizárja, ezért logikailag elfogadhatatlan.

Az aggálytalan igazságügyi orvos-szakértői véleményből ugyanis kitűnik, hogy ... halála erőszakos úton, a szegycsont és csaknem valamennyi borda elmozdulásos törése, tüdőroncsolódás, léproncsolódás, heveny belső vérvesztés, traumás sokk miatt következett be.

A halálhoz vezető sérülések a mellkas területét érő nagy erejű tompa külső erőbehatások következtében jöhettek létre; azok létrejöhetek az előzményi adatokban felmerült (a tanúvallomásokban említett) megtaposás során.

A kiegészítő orvos-szakértői véleményből pedig kiderül, hogy a szabályosan végrehajtott újraélesztés során alkalmazott mellkasi kompressziók (szívmasszázs) hatására bordatörések következhetnek be. Ennek lehetősége elsősorban idősebb személyek esetén, a bordák rugalmasságának csökkentése miatt áll fenn. A mellkasi kompressziók azonban a bordák elülső szakaszán, az elülső hónaljvonalak közé eső területeken szoktak csonttörést okozni, akár több bordát érintően is. A bordák oldalsó és hátsó szakaszain - a gyakorlati tapasztalatok alapján - nem szokott ilyen okból bordatörés bekövetkezni. A vádbeli esetben bal oldalon valamennyi borda az elülső és a hátsó felszínen többsoros vonalban; jobb oldalon pedig - az elülső bordatörések mellett - a VII-X. bordák a lapockacsúcs vonalban, a fali mellhártyalemezt is átszúrva töröttek.

A mentős tanúk állítását alapul véve, ők az újraélesztés megkezdésekor már észlelték a mellkas instabilitását, a bordatöréseket, valamint az ezekkel összefüggésben kialakult bőr alatti levegőgyülemet.

Mindezeket figyelembe véve, orvos-szakértői szempontból kizárható, hogy a sértett valamennyi bordatöréses sérülése az újraélesztés során következett volna be. A középső hónaljvonal és a mögötte lévő területeken létrejött bordatörések nem az újraélesztés, hanem a bántalmazás következtében keletkezhetnek. Ugyancsak a bántalmazás során következhetett be a hasüregben lévő, de a bordaív által védett területen elhelyezkedő lép roncsolódása is.

Orvos-szakértői szempontból nem zárható ki, hogy a bordák elülső szakaszain lévő bordatörések, vagy azok egy része az újraélesztés során keletkezett. Minthogy az újraélesztés megkezdésekor már észlelhetőek voltak bordatörések, ezért pontosan nem határozható meg, hogy az elülső bordaszakaszok csonttörései közül melyik keletkezett az újraélesztés során. Az sem zárható ki, hogy valamennyi bordatörés létrejött már a bántalmazás során, és további bordatöréseket az újraélesztés már nem idézett elő.

A mentős tanúk elmondása szerint a helyszínre érkezésükkor a sértettnek sem keringése, sem légzése nem volt, ezért kezdték meg az újraélesztést. Ha ennek során be is következett néhány bordatörése, az sem közvetlen, sem közvetett kapcsolatban nem állt a halál bekövetkezésével.

Az aggálytalan orvos-szakértői véleményből megállapítható: a sértett halála a megtaposás eredményeképpen létrejött sorozat-bordatörés, illetve súlyos fokú belső sérülések és traumás sokk miatt következett be. Ebből következően nyilvánvaló, hogy az a személy felelős ... haláláért, aki megtaposta, s ezzel létrehozta a súlyos belső sérüléseit.

Ehhez képest ... vallomása azért ellentmondásos, mert tagadta a halálos eredménnyel járó bántalmazást, a sértett megtaposását, így valójában a beismerő vallomása nem terjed ki a tényállás egészére és nem párosul a bűnösség valódi elfogadásával.

Következetlen a vádlott vallomása annyiban, hogy míg a nyomozási bíró előtt történt meghallgatása során azt állította, hogy „az édesanyjának csak a fejét bántalmazta, a testét nem”, a tárgyaláson azt vallotta, hogy édesanyját néhányszor, 2-3 alkalommal vesetájékon meg is rúgta, de nem taposta meg (19. sorsz. tjkv. 19. oldal). Erre az igen lényeges ellentmondásra a vádlott a tárgyaláson elfogadható magyarázatot nem tudott adni. Az a magyarázata, hogy a nyomozási bíró előtt történt kihallgatásánál „nem volt magánál”, nem fogadható el, minthogy a vádlott - a jegyzőkönyvből kitűnően - a nyomozási bíró előtt részletes vallomást tett, a feltett kérdésekre logikus válaszokat adott.

A vádlott a tárgyaláson azt állította, hogy azután rugdosta meg az édesanyját, miután az gereblyével megpróbálta megtámadni.

A vádlott eme ténybeli állításával kapcsolatban leszögezhető, hogy erről először az általa kézzel írt beismerő vallomásában tett említést (nyomozati iratok 1521-1543. oldal, illetve 19. sorsz. tjkv. 24-25. oldal).

Feltéve, de el nem fogadva, hogy a vádlott tényállítása a valóságot tükrözi, nincs ésszerű magyarázat arra nézve - ilyen magyarázatot a vádlott sem tudott adni -, hogy miért csak ebben a vallomásában tett erről a lényeges ténykörülmenyről említést, miért nem mondta el ezt a nyomozási bírónak a meghallgatása során.

Azt a vádlotti állítást egyébként, miszerint édesanyja a gereblyével megtámadta, az ügyben kihallgatott valamennyi tanú megcáfolta. Ezért a törvényszék megítélése szerint a vádlott szóban forgó állítása valótlan.

A törvényszék megítélése szerint a vádlott imént említett tényállítása célszerű védekezésnek tekinthető, és cselekményének enyhébb jogi megítélését célozta. Ez egyébként kitűnik a vádlott tárgyalási nyilatkozatából is, amikor a vádlott kijelentette, hogy a cselekvősege azért minősül erős felindulásban elkövetett emberölésnek, mert amikor már „befejezte” a támadó magatartást, bement a nagyanyjához, akkor újból „nekirontott az édesanyja a gereblyével”. (19. sorsz. tjkv. 25. oldal).

Ugyanakkor ... sértett-tanú terhelő tartalmú vallomását hiteltérdemlővé teszi, hogy az a büntetőeljárás során lényegét tekintve következetes volt, és azt számos tanúvallomás megerősítette, s ezek a tanúvallomások mozaikszerűen kiegészítették egymást.

Kétségtelen, hogy ... sértett-tanú csak a tárgyaláson tett említést arról, hogy a vádlott a testvérét megtaposta. A nyomozás során arról számolt be, hogy a vádlott ... többször megrugdosta. A törvényszék megítélése szerint a sértett-tanú tárgyalási előadása tükrözi a valóságot; ... nyomozati előadása pontatlan emlékezet következménye.

A sértett tárgyalási vallomásának elfogadására az ad alapot, hogy ... mentőtiszt a tárgyaláson - nyomozati vallomását fenntartva - azt vallotta, hogy a bűncselekmény helyszínén „a vérző fejű férfi elmondta, hogy a vádlott a sértett mellkasába is taposott.” (23. sorsz. tjkv. 48. oldal).

... arról is beszámolt, hogy „a gépkocsivezető ahogy elkezdte az újraélesztést, mindjárt szólta, hogy könnyen benyomható a mellkas, tehát könnyebben össze lehet nyomni, úgy érezte, hogy össze vannak törve a bordák. Az teljesen kizárt, hogy ez (mármint a bordatörés) a gépkocsivezető tevékenységével volt összefüggésben. Ezután ő (mármint ... mentőtiszt) tájékozódó jelleggel végzett vizsgálatot és megállapította, hogy „instabil a mellkas”.

... pedig arról adott számot: A cselekmény után ... és ... elmesélte a történeteket, elmondták: „nagy ordibálás volt, ... fenyegetőzött, többször megütötte a nagybácsit mellkason, ugrált ... nénin, ugrált a mellkasán.” (23. sorsz. tjkv. 57. oldal).

... vallomása szerint a veszekedés során a vádlott az anyjának azt mondta: „megöllek és leülöm, amit kell”; a vádlott az anyját halántékon ütötte, aki az ütéstől leesett a földre, majd a földön lévő sértettet a vádlott rugdosta. A farakások takarása miatt a rúgásokat nem látta, de a vádlott mozgásából arra következtetett, hogy a vádlott rugdosta az anyját.

A tanú elmondta: „A vádbeli napon már nem volt meg végig a farakás, mert előlről, a kaputól már elkezdték szedni a fát”. Az események egy részét egyébként az utcán állva látta, s onnan jól lehetett látni a történeteket.

... nyomozati vallomását fenntartva kijelentette, hogy a vádlott miután tényérrel halántékon ütötte az anyját, elkezdte őt rugdosni, többször, ... 5-6 alkalommal nagy erővel belerúgott a sértettbe. ... tanú a helyszínen gereblyét nem látott.

... előadta, hogy kilenc éves kislánya hívta fel a figyelmét a történetekre. Amikor kimentek, látták, hogy a vádlott valóban ököllel ütötte, verte a „földhöz tiporta” ... t. Ekkor ő (mármint ...) figyelmeztette a vádlottat: „Ha nem bír magával, kihívja a rendőröket és visszaviteti oda, ahonnan kijött.”

... állítása szerint az udvarról mindent látott, átlátott ...ék udvarába. Láta, amint ... az ölfá végében állt, nyomkodta a mobiltelefonját, és folyamatosan azt mondta: „Segítsetek, mert agyon fog ütni”. Ezt követően ... már nem látta. Azt sem látta, hogy a vádlott ... bántalmazta volna. Gereblyét nem látott a helyszínen.

A I. számú anonim tanú vallomása szerint, amikor ... éknál tartózkodott, látta ... , aki segítséget kért tőle, fogta a telefont és mondta, hogy hívja a rendőröket. ... követte az anyját, utol is érte őt és azt mondta neki: „Mit bujkálsz, úgyis leülöm értetek.”

Ezután a tanú megijedt, beszaladt a lakásba és hívta a rendőröket. Az ijedtségét egyébként az okozta, hogy látta ... véres arcát, és ... is segítséget kért tőle.

A helyszínen gereblyét ő sem látott.

A II. számú anonim tanú elmondta, hogy amikor kiment a teraszra, azt látta, hogy a lakásuk udvarán ... kézzel ütlegelte ... t és megkérdezte tőle: „Fejbe akartál vágni mustáros üveggel, meg leszaggattad rólam a trikót?”, majd megkérdezte tőle: „Akarsz-e élni?” Ezután is!” Az események során látta, amint járókerettel kijött a lakásból ... , a vádlott „jól megterítette” őt, vagyis visszakézből adott neki egy pofont. A tanú előadta: a kút takarása miatt nem tudta pontosan megfigyelni az eseményeket, ám a vádlott olyan mozdulatot végzett, mintha valamit taposna, olyan mozdulatai voltak, mint aki menetel, emeli a lábát.

A tanú feltételezése szerint „A kút környékén feketett ... néni, mert ... taposgatott ..., s így már összeraktam magamban a képet, utólag gondolom azt, hogy a kút mellett találhatták őt meg és vitték ki a kapu elé.”

Az események során a vádlott azt kiabálta: „Titeket is agyonütlek baltával, aki látja.” Ezért valamennyien féltek a vádlottól, féltek kimenni az udvarra. A tanú a baltán kívül más szerszámot nem látott senkinek a kezében.

A III. számú tanú elmondta, hogy kint a kapunál ült, amikor látta a vádlott és a családja veszekedését. Láta, amint a vádlott ütlegelte ... és hallotta, amikor ... segítséget kért. Azt a tanú nem látta, hogy a vádlott bántalmazta A tanú szerint gereblye a helyszínen nem volt.

A IV. számú anonim tanú arról adott számot, hogy az események során a vádlott ...t megütötte, aki beesett a kút mögé. A vádlott „örjögve” fel-alá járkált és ordította ...nak: „Fejbe vágta a mustáros üveggel és leszaggattad rólam az atlétát!... 120 kg-os emberektől nem féltem a börtönben, mit akarsz te az 50 kilóddal!” A vádlott örjögött, magánkívüli állapotban volt, ezért senki nem mert kimenni. A tanú elmondta azt is, hogy „... „szaladgált az udvaron körbe-körbe, egy telefon volt a kezében, és azt nyomkodta. A sértett egyfolytában csak jajgatott.”

... tanú azt vallotta: látta, amint a vádlott „megverte az anyukáját”. A sértett bántalmazását az utcáról észlelte. Nyomozási vallomását fenntartva elmondta, hogy amikor a sértett elesett, a vádlott többször is belerúgott. Ámde, nemcsak belerúgott, hanem a mellkasára is taposott.

A fenti terhelő tartalmú bizonyítékok: a közvetlen észlelettel rendelkező tanúk, és a hallomástanúk vallomásai a törvényszék megítélése szerint megnyugtatóan bizonyítják azt a tényt, hogy ... vádlott nemcsak megrugdosta édesanyját, ...t, hanem meg is taposta őt.

... vádlott édesanyja bántalmazásával kapcsolatban előadta, hogy a „lépcső tetején én úgy meglöktem az édesanyámat, hogy repült vagy 3 métert. Először hanyatt esett, ekkor felugrott, én csípőlapáton rúgtam, s akkor esett hasra, a mellkasa és az arca is érintkezett a vízőra aknával.” (23. sorsz. tjkv. 12. oldal)

Dr. Berecz András igazságügyi orvos-szakértő a vádlott fenti előadására tekintettel kijelentette, hogy többszörös eleséstől, nagy felületre, nagy erővel történő lezuhanástól, többszörös rúgástól, az újraélesztés során keletkezett esetleges bordasérüléseket is figyelembe véve, elviekben nem kizárt, hogy ezek a tényezők együttesen hozták létre a sorozat-bordatörést. (23. sorsz. tjkv. 12. oldal utolsó bekezdés).

Minthogy dr. Berecz András igazságügyi orvos-szakértő a sorozat-bordatörés imént említett keletkezési mechanizmusát csupán csak elvi lehetőségként vetette fel, ez a szakértői felvetés nem zárja ki annak megállapítását, hogy a sértett kétoldali sorozat-bordatörését, a halált eredményező belső sérüléseit a vádlott hozta létre a sértett megtaposásával. A sértett megtaposásának mozzanatát ugyanis - amint azt a törvényszék a fentiekben már kimutatta -, egymást mozaikszerűen kiegészítő aggálytalan terhelő tartalmú tanúvallomások egyértelműen bizonyítják.

A törvényszék a sérülések helye, elhelyezkedése, jellege, az átlagot messze meghaladó fájdalomérzet, a bántalmazás és a halálos eredmény között fennálló közvetlen okozati összefüggés tekintetében maradéktalanul elfogadta dr. Berecz András igazságügyi orvos-szakértő aggálytalan szakvéleményét.

A ... és ... sérelmére megvalósított cselekményeket a vádlott beismerte, a vádlott beismerő vallomását a fentiekben részletezett terhelő tartalmú tanúvallomások maradéktalanul megerősítik.

Ami a 97 éves sértett sérüléseinek keletkezési módját illeti, a vádlott a II. számú tanú kihallgatását követően észrevételként elmondta, hogy csak egy alkalommal ütötte meg a nagyanyját, egy pofont adott neki, amely pofontól el is esett. Elmondta, hogy a nyomozati iratok 533. oldalán a 461. számú képen lehet látni azt a sámlit, amelybe a sértett beütötte a fejét, amikor elesett. (21. sorsz. tjkv. 25. és 26. oldal).

A törvényszék etekintetben elfogadta a vádlott előadását, minthogy azt egyéb bizonyíték nem cáfolta meg. Tehát tényként állapította meg a törvényszék azt, hogy az ajtóban álló 97 éves sértettet a vádlott egy esetben megütötte, aki elesett és beütötte a fejét a sámliba.

Dr. Juhász Tamás igazságügyi orvos-szakértő a tárgyaláson előadta, hogy a jobb szem alatt az arcon elszenvedett zúzódásos sérülés álló testhelyzetben keletkezett, míg a fejbőr sérülése, a földre esés során a fejnek éllel bíró tárgyakhoz történő ütésétől jöhetett létre és nem zárható ki, hogy ezen homloki sérülés egy különálló erőbehatástól származott, ökölütéssel is létrehozható volt; vagyis bizonyossággal határos valószínűséggel állítható, hogy a sértett sérüléseit két rendbeli erőbehatás hozta létre. (23. sorsz. tjkv. 18-20. oldal).

Ámde a vádlott észrevétele nyomán dr. Juhász Tamás szakértő módosította szakértői véleményét a sértettet ért erőbehatások száma tekintetében, előadta: nem bizonyítható, hogy egy önálló, direkt erőbehatástól keletkezett a 97 éves sértett homloksérülése. (23. sorsz. tjkv. 21. oldal).

A vádlott előadását és dr. Juhász Tamás szakértő módosított szakvéleményét alapul véve, a törvényszék tényként azt állapította meg, hogy az ajtóban álló, járókerettel közlekedő sértettet a vádlott egy esetben ütötte arcul, aki az ütés következtében elesett és beütötte a fejét, és a feji sérüléseit ily módon szerezte.

A vádlott tagadásával szemben ... következetes terhelő vallomását vette alapul akkor, amikor megállapította, hogy ... megtaposását követően a vádlott bement a szobába, ahol ... és ... sértettet, sérülést nem okozóan, egy-egy alkalommal arcul ütötte.

A törvényszék ítélezése alapjául maradéktalanul elfogadta dr. Juhász Tamás igazságügyi orvos-szakértőnek ... és ... sérüléseinek helyével, jellegével és tényleges gyógytartamával kapcsolatban nyilvánított szakvéleményét.

Dr. Juhász Tamás szakértő rámutatott arra, hogy ... 97 éves sértett az őt ért bántalmazás következtében a fejtetőn, a hajas fejbőr körülbelül 7 cm hosszúságú

zúzott, repesztett sebét, a homlok 0,5 cm-es zúzott, repesztett sebét, valamint a jobb szem alatt az orca zúzódását szenvedte el és ezen sérülések együttesen és külön-külön is 8 napon belüli gyógytartamúak. Ámde az „össz körülményekre” figyelemmel megállapítható, hogy a vizsgált esetben a sértett sérüléseit létrehozó erőbehatások során a ténylegesnél súlyosabb, 8 napon túli gyógytartamú koponyacsont-töréses sérülés is keletkezhetett volna és a súlyosabb sérülés elmaradása kizárólag a véletlennek köszönhető.

A törvényszék a szakértő fenti következtetését is helytállónak tartotta, figyelemmel arra, hogy pusztán az általános élettapasztalat alapján is belátható, hogy egy 97 éves személy csontjai nagy fokban törékenyek, ennél fogva egy ilyen életkorú sértett pofonütése, illetve elesése esetén koponyacsont-töréses sérülésével is lehet számolni.

Az élet, illetve a testi épség elleni cselekményekkel kapcsolatosan a törvényszéknek még két kérdéssel kellett foglalkoznia: egyrészt azzal, hogy a cselekménynek ki volt a kezdeményezője, másrészt azzal a kérdéssel, hogy a cselekmény pontosan mikor történt.

Ami az első kérdést illeti, ebben ... vádlott, illetve ... sértett gyökeresen eltérő vallomást tett, amint az a fentiekben részletezett vallomásukból kitűnt.

Bár a lakásban történt eseményeknek külső szemtanúja nem volt, ebben a kérdésben is a törvényszék mérlegeléssel ... előadását fogadta el valósnak. Erre az adott alapot, hogy ... vallomása a büntetőeljárás során minden lényeges kérdésben következetes volt, ... vallomása viszont távolról sem nevezhető következetesnek. Így ... bizonyíthatóan valótlannal azzal terhelte az édesanyját, hogy vasvillával támadt rá. Ezt ugyanis a külső érdektelen szemtanúk egybehangzóan kifejezetten megcáfolták.

Azt, hogy a vádlott volt a cselekmény kezdeményezője, vagyis a lakásban a vádlott ütötte meg az édesanyját, majd pedig ...t, közvetett módon az is igazolja, hogy a vádbeli napon ... még a cselekmény előtt olyan kijelentést tett ...nak, hogy: „agyon fogja baszni az anyját”.

Ebből következően tehát megállapítható: a vádlott már a cselekmény előtt indulatos volt és mintegy készült az anyja felelősségre vonására, és a konfliktusra.

A törvényszék megítélése szerint aligha képzelhető el, hogy a gyenge fizikumú idős sértettek meg merték ütni az indulatos, állandóan fenyegetőző, kifejezetten erős fizikumú vádlottat. E következtetés helytállóságán nem változtat az sem, hogy a konfliktus során a vádlott olyan kijelentéseket tett: „mustáros üveggel akartál fejbe vágni, leszaggattad rólam a ruhát!” A törvényszék megítélése szerint a vádlottnak a tanúvallomások által is bizonyíthatóan elhangzott megjegyzései egy paranoid személyiségzavarban szenvedő személynek az érzelmileg túlfűtött megnyilvánulásai voltak.

A vádbeli cselekménysor időpontjának, illetőleg időtartamnak meghatározásakor a bíróság abból indult ki, hogy azt utólag már nem lehet percre pontosan meghatározni. ... sértett-tanú ezzel kapcsolatosan a tárgyaláson azt nyilatkozta: „Nem sokáig tartott az a cselekmény, amíg a vádlott a testvéremet rugdosta, taposta; az eseménysor körülbelül 10 percig tarthatott.” (19. sorsz. tjkv. 15-16. oldal).

A nyomozati iratok 95. oldalán található hivatalos feljegyzés szerint ... szám alatti lakos 2011. április 20. napján 13 óra 50 perckor tett bejelentést a rendőrségen, amely szerint a ... szám alatti lakóházban a szomszédoknál családi veszekedés, illetve verekezés van folyamatban.

A 109. oldalon lévő rendőri jelentésből pedig megállapítható, hogy ... rendőr törzsszázlóst 13 óra 55 perckor utasították, hogy járőrtársával menjen ki a helyszínre, s a cselekmény helyszínére 14 óra 05 perckor érkeztek meg.

A fenti bizonyítási adatokat egybevetve és mérlegelve, a törvényszék azt állapította meg, hogy a vádbeli cselekmény 13 óra 45 perckor kezdődött.

A vádlott elismerte a bűnösségét a rendőrök sérelmére megvalósított cselekményben, hangsúlyozta, hogy a bűncselekményt „pillanatnyi tudatbeszűkültség állapotban, mérgében” követte el. Előadása szerint, amikor látta, hogy jön a rendőrautó, hátraszaladt a baltáért, kinyitotta a kiskaput, kirohant az utcára. Minthogy a rendőrautó túlment a házukon, visszafelé tolatott és már előremenetbe kapcsolt a gépkocsi vezetője, amikor a baltával kétszer is az autóra ütött. Először az autó tetejét, majd pedig annak oldalát találta el. Elismerte, hogy ezen cselekménye következtében a gépkocsiban mintegy 236.000.- Ft összegű rongálási kár keletkezett.

... sértett-tanú előadta, hogy az ügyeletes tiszt utasítására a gépkocsival ...ra, a ...ba mentek. Mivel egy házzal feljebb álltak meg a gépkocsival, visszatolatott. Körülbelül a két ház közötti félúton járhattak, amikor járőrtársa figyelmeztette: „Vigyázzál, fut felénk, balta van a kezében”. Ekkor a jobb oldali visszapillantó tükörben látta a félmeztelen vádlottat, aki egy baltát szorongatott a kezében. Az egyes sebességfokozatba kapcsolta a rendőrautót, de a homokos talaj miatt a gépkocsi kerekei kipörögtek, és nem tudtak azonnal elindulni. Ekkor „utolérte” őket a vádlott, először a gépkocsi jobb hátsó oldalába, majd pedig az autó tetejére ütött, közben azt kiabálta: „Megöllek, kinyírlak titeket, itt fogtok megdögleni”. Minthogy egyértelmű volt számára, hogy ha a gépkocsiból kiszállnak, akkor támadás éri őket, a gépkocsival 50 méterre eltávolodtak a helyszínről, kiszálltak, erősítést kértek és az erősítés megérkezését követően, a lakóházban megbúvó vádlottat megadásra szólították fel, és elfogták.

Járőrtársával egyező vallomást tett Tanúvallomásban elmondta: Amikor a helyszínre értek és visszatolattak, látta, amint a vádlott a házból kilépett, a kiskapunál lehajolt a baltáért, kinyitotta a kiskaput és futva megindult feléjük, miközben azt kiabálta: „Megöllek benneteket, itt fogtok megdöglenni”. Utána a vádlott a baltával először a gépkocsi céloszlopát ütötte meg, s utána ütött a tetőre, a balta nyele a második csapásnál tört el. Ezután a vádlott egy darabig még követte őket. Ezután a vádlott házatól mintegy 50 méterre megálltak a gépkocsival, visszamentek a helyszínre, erősítést kértek, majd a házban tartózkodó vádlottat felszólították, hogy jöjjön elő. A felszólításnak a vádlott eleget is tett, és a vádlottat elfogták. A ház udvarában egy véres fejű férfit láttak, aki szemmel láthatóan „sokkos állapotban” volt, valamint a földön egy mozdulatlanul fekvő nőt.

A vádlott a bűncselekmény elkövetését maradéktalanul beismerte, vallomása csupán a baltacsapások sorrendisége tekintetében volt ellentétes a rendőr foglalkozású tanúk vallomásával. A baltacsapások sorrendiségét illetően a törvényszék a rendőr-tanúk vallomását fogadta el ítélezése alapjául, tekintettel arra, hogy azok egybehangzók voltak, s azokat Varsányi Ildikó igazságügyi fizikus szakértő is alátámasztotta.

Varsányi Ildikó szakértő előadta: A tetőteret érő ütés volt a nagyobb erejű ütés. Ebből csupán logikailag lehet következtetést levonni arra nézve, hogy melyik ütés lehetett az első. Valószínűsíthetően az első ütés a lámpatestet érő ütés volt, a tetőtér lemezt érő ütés volt a nagyobb és valószínűleg ekkor törhetett el a balta nyele.

... sértett-tanú előadta, hogy a lakásban tartózkodott és édesanyja sebeit kötözte, amikor látta, hogy a házuk előtt haladó rendőrautóra a vádlott kétszer is ráütött a baltával. A vádlott egyébként előzőleg azzal fenyegetőzött: „Ha kijönnek a rendőrök, akkor őket is agyon fogja verni”.

Az 1., 2., 3., 4. és az 5. számú anonim tanú is megerősítette azt, hogy a vádlott baltával ütött a rendőrautóra.

Az 1., és a 2. számú tanú két ütest látott. Az 1., 2. és a 3. számú anonim tanú elmondta, hogy a vádlott azzal fenyegetőzött: „Hogyha kihívják a rendőröket, őket is megöli”. Az 1. számú tanú arról számolt be, hogy a vádlott „örjöngött, ordibált, nagyon ideges volt, mint aki nem beszámítható”, a vádlottnak ez a magatartása félelmet váltott ki bennük.

A törvényszék ítélezése alapjául maradéktalanul elfogadta Varsányi Ildikó igazságügyi fizikus szakértő és dr. Molnár Miklós igazságügyi orvos-szakértő szakvéleményét is.

Varsányi Ildikó szakértő kifejtette, hogy a vádbeli balta nem volt teljesen ép és új állapotú, hanem használt volt. Ezért a számítottnál 1/3-os szorzóval beszorozta a kapott értéket, így kisebb erő jött ki a fa eltöréséhez szükséges erőnél, ami 10.000

newton körüli értékűre becsülhető. Ez további fizikai megfontolások szerint azt jelenti, hogy a baltát több mint 10 méter/s sebességre kellett felgyorsítani ahhoz, hogy akkora mozgási energiával csapódjék a gépkocsi karosszériájába, hogy eltörjön. Ezekből a tényekből, valamint abból, hogy a balta nyelén fehér festék- felkenődés volt található, arra lehet következtetni, hogy valóban érintkezett ezzel a baltával a gépkocsi felülete. Mindebből arra jutott, hogy 10.000 newton erejű ütés elegendő lehetett volna a gépkocsi karosszériájának az átszakítására, amennyiben a műanyag lécs nem tompította volna annak erejét. A tetőlemezen, a hossz tengellyel mintegy 45 fokos szöget bezárva, 10 cm-es hosszúságú horpadásos vágás volt, és a jobb oldali tetősínen, a baltanyél becsapódásának megfelelő helyen a műanyag benyomódott, vagyis az ütés erejét felfogta a műanyag tetőrész. Amennyiben ez nem lett volna ott, akkor a balta nem fékeződött volna le és sokkal mélyebbre hatolhatott volna a gépkocsi tetőlemezébe. Ezek az ütések nagy erejű ütések voltak. Ekkora erejű ütések okozhatták volna a személygépkocsi tetőlemezének az átszakítását.

Dr. Molnár Miklós igazságügyi orvos-szakértő - a fizikus szakértői vélemény megállapításait figyelembe véve - leszögezte, a vádlott baltával végzett csapásai az emberi testet érve, feltétlenül alkalmasak lettek volna súlyos sérülés okozására; a koponyára irányuló baltacsapások pedig halálos eredménnyel járhattak volna.

A rendelkezésre álló adatok alapján azonban olyan következtetés vonható le, hogy a konkrét körülmények között a gépjármű utasterében tartózkodó személyek élete nem volt közvetlen veszélyben, ugyanis a tetőlemezre érő baltacsapás ugyan alkalmas lehetett volna a jármű tetőlemezének az átszakítására, de arra már nem, hogy a teljes baltafej áthaladása történjen meg. A balta a tető áttörését követően, már nem rendelkezett olyan mozgási energiával, amelynek átadása koponyaboltozati törést és ahhoz társulóan koponyaüri vérzést és/vagy agyzúzódást okozhatott volna. Mindezek alapján az a következtetés vonható le, hogy az adott baltacsapások testi sérülés keletkezésének reális lehetőségét nem vetették fel. Ugyanakkor hangsúlyozni kell azt is: ez a megállapítás csak arra az esetre irányadó, amikor a támadott személyek a gépjármű utasterében, védett körülmények között voltak elhelyezve. (54. sorsz. tjkv.11-12. oldal).

A rongálási kár keletkezését megnyugtatóan bizonyítja a rendőri jelentés, illetőleg a szemlejegyzőkönyv és fényképmellékletei (nyomozati iratok 83-164. oldal), valamint a gépkocsiban okozott kár javítási költségét igazoló számla (nyomozati iratok 325-328. oldal).

A vádlott és a védő a tárgyaláson indítványozta helyszíni tárgyalás és helyszíni szemle megtartását annak érdekében, hogy a bíróság a helyszínen vizsgálja meg azt a kérdést, hogy a szomszédok - ... házában lévő farakás takarása miatt - észlelhették-e,

láthatták-e az udvarban történt cselekményt. (25. sorsz. tjkv. 3. oldal, illetve 62. sorsz. tjkv. 29. oldal).

A törvényszék a védelmi bizonyítási indítványokat elutasította.

Kétségtelen, hogy a vádbeli ingatlanon lévő farakás befolyásolhatta a láthatóságot. ... sértett-tanú azonban a tárgyaláson azt az észrevételt tette, hogy ... az udvarból átláthatott a vádbeli ingatlanra, mert „ott már el volt szedve a fa”. (19. sorsz. tjkv.25. oldal).

Ugyanakkor a helyszíni szemle mellékletét képező fényképfelvételek alapján leszögezhető: a fényképfelvételek alapján nem állapítható meg egyértelműen, hogy a farakás takarása miatt át lehetett-e látni az udvarra vagy sem.

A törvényszék megítélése szerint a tárgyalási szakban már nem lehet azt a kérdést tisztázni, hogy a vádbeli időben a farakás mennyire volt megbontva, következésképpen a farakás takarása folytán mennyire lehetett rálátni a vádbeli ingatlan udvarára, milyen mértékben lehetett látni az ott történt cselekményt.

Ezért a törvényszék a védelmi bizonyítási indítványokat elutasította.

Ugyanakkor hangsúlyozni kell, a tanúk jelentős része azt állította, hogy az eseményeket valójában nem is a szomszédos ingatlanokból látta, hanem az utcáról. Márpedig az utcáról - a fényképfelvételeket figyelembe véve - kétségtelenül be lehetett látni a vádbeli ingatlan udvarára, így az utcán tartózkodó tanúk az eseményeket pontosan megfigyelhették.

A törvényszék ... tanúkén kihallgatására vonatkozó védelmi bizonyítási indítványt is elutasította tekintettel arra, hogy ... a vádbeli cselekmény idején nem tartózkodott a helyszínen, így annak lefolyásáról nyilvánvalóan nem tudna nyilatkozni.

IV. Jogi indokolás

A megállapított tényállás alapján a törvényszék következtetést vont le ... vádlott bűnösségére és cselekményeire - az elkövetéskor hatályos Büntető Törvénykönyv rendelkezéseit alkalmazva (Btk. 2. §-ának első mondata) - a következők szerint minősítette:

A tényállásból kiderül, hogy ... vádlott édesanyját, ...t egy heves vitát követően több esetben arcul ütötte, ellökte, majd a földön fekvő sértett hasába, mellkasába rúgott, többszörösen megtaposta, miközben azt kiabálta, hogy „megdöglesz, agyonverlek”.

... sértett az iménti bántalmazással oki összefüggésben a helyszínen elhalálozott. Halála a szegycsont és csaknem valamennyi borda elmozdulásos törése,

tüdőroncsolódás, léproncsolódás, heveny belső vérvesztés, traumás sokk miatt következett be.

A cselekmény alanyi és tárgyi tényezőiből: abból, hogy a vádlott a sértettel már hosszabb ideje feszült viszonyban volt, a célba vett testtájékból, a bántalmazás jellegéből, intenzitásából, a bekövetkezett sérülésekből és a vádlottnak a cselekménykor elhangzott kijelentéseiből a törvényszék megítélése szerint arra a következtetésre kell eljutni: a vádlott a cselekménykor átfogta a sértett halála bekövetkezésének realitását és a halálos eredményt kifejezetten kívánta is. A vádlott tehát a Btk. 166.§ (1) bekezdésébe ütköző ölési cselekményt egyenes szándékkal hajtott végre.

A törvényszék a vádlott cselekményét különös kegyetlenséggel elkövetettnek (Btk. 166.§ (2) bek. d) pont) minősítette.

Az ítélezési gyakorlat szerint ugyanis az emberölés akkor minősül különös kegyetlenséggel elkövetettnek, ha - tárgyi oldalról szemlélve - annak véghezvitele az élet kioltásával rendszerint együtt járó kegyetlenséget meghaladó rendkívüli embertelenséggel történik, avagy - az alanyi oldalról nézve - a cselekmény olyan testi szenvedést vagy lelki gyötrelmet okoz a sértettnek, amely az emberi élet kioltásával együtt járó szenvedést, gyötrelmet lényegesen meghaladja.

A vádbeli cselekmény a tárgyi oldalról nézve a szóban forgó minősített eset alá esik. A vádlott ugyanis a bűncselekményt a szokásostól lényegesen eltérő embertelenséggel, lelketlenséggel, az általa korábban bántalmazott édesanyja emberi méltóságának mély megalázásával, másokban, a cselekmény külső szemlélőiben félelmet is, és riadalmat keltő módon hajtotta végre akkor, amikor a földön fekvő édesanyját megtaposta úgy, hogy sorozat-bordatörést, és olyan súlyos belszeri roncsolódásokat okozott, hogy a sértett halála elháríthatatlanul bekövetkezett.

Ámde alanyi oldalról szemlélve is megvalósult a szóban forgó elkövetési mód, hiszen - amint az a igazságügyi orvos-szakértői véleményből megállapítható -, az elhúzódó bántalmazásra, az elkövetés módjára (a mellkas területét érő többszörös, nagy erejű tompa erőbehatások, a megtaposás), a bántalmazott testrészekre, valamint arra figyelemmel, hogy a nagy számú, különböző felszíneken és oldalakon elhelyezkedő bordatörések nem egyetlen, hanem többszörös erőbehatásra következtek be, tovább a belső szervsérülések sem okozhattak azonnali halált, a durva bántalmazás és a halál elhúzódó bekövetkezése meghaladta az élet kioltásával általában együtt járó szenvedés mértékét.

Alapvető feltétele e minősítő körülmény megállapíthatóságának az, hogy az elkövető tudatának a végrehajtás különös kegyetlenségét is át kell fognia. Az elkövető ezzel kapcsolatos tudattartamára, a sérülések számából, a bántalmazás hosszan tartó, elhúzódó voltából, a sértett látható szenvedéséből vonható le következtetés.

A bántalmazás hosszan tartó, elhúzódó jellegét, a sérülések számát és elhelyezkedését figyelembe véve, a törvényszék megítélése szerint nem szorul bővebb kifejtésre az sem, hogy a vádlott tudata az elkövetés különösen kegyetlen módját is átfogta.

A törvényszék a vádlott cselekvőségét a Btk. 166. § (2) bekezdésének h) pontjában meghatározott különös visszaesőként elkövetett emberölés büntettének is minősítette.

A különös visszaesőként elkövetett emberölés megállapításánál a Btk. 137. §-a 15. pontjának módosított rendelkezései az irányadók. Eszerint az emberölés elkövetője akkor különös visszaeső, ha őt korábban - egyebek mellett - a Btk. 166. § (1) vagy (2) bekezdésébe ütköző emberölésért végrehajtandó szabadságvesztésre jogerősen elítélték, s e büntetés kitöltésétől vagy végrehajthatóságának megszűnésétől az újabb szándékosan elkövetett emberölési cselekmény véghezviteléig 3 év még nem telt el.

A tényállás személyi részéből kiderül, hogy a vádlottat emberölés büntettének kísérletéért jogerősen már végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, s a most elbírált élet elleni cselekményét a büntetéséből engedélyezett feltételes szabadságának a tartama alatt valósította meg.

A védő álláspontja szerint a vádlott cselekvősége a Btk. 167. §-ában meghatározott erős felindulásban elkövetett emberölés büntettének minősül.

A törvényszék a védő álláspontját nem osztotta.

Ezzel kapcsolatban a következőkre kell rámutatni:

A cselekmény erős felindulásban elkövetett emberöléskénti minősülése szempontjából a fiziológiás affektusnak van jelentősége. Ez az indulat éleplektani alapon alakul ki, ámde a privilegizált eset megvalósításának nem elégséges feltétele az ilyen jellegű indulat hatása alatti elkövetés, hanem az is feltétel, hogy az indulat olyan magas fokú legyen, amelynek következtében az elkövető belső egyensúlya megbomlik, tudata elhomályosul, és ennek folytán a megfontolás szokásos kialakulása, illetve megtartása lehetetlenné válik.

A fiziológiás indulat ismérve, hogy az elkövető személyén kívül álló külső körülmények váltják ki.

Ennek folytán ugyan tudatborulás nem jön létre, de az ilyen jellegű indulat fenn álltakor hiányoznak a felmérés, a végiggondolás fázisai, az érzelmi oldal eluralkodása miatt az önkontroll megszűnik.

Az ölési szándék további jellemzője, hogy nem csak erős felindulásban kell kialakulnia, hanem rögtönösnek is kell lennie. Ez azt jelenti, hogy az emberölést az

elkövetőnek az indulat kialakulása után, viszonylag rövid időn belül kell végrehajtania.

A privilegizált eset alkalmazhatóságára azonban tudatot elhomályosító indulat általi cselekvőség esetében is csak akkor kerülhet sor, ha ez az indulat méltányolható okból származik. A kiváltó ok az ítélkezési gyakorlat szerint akkor méltányolható, ha az az elkövetőn kívüli külső körülményből fakad, de erkölcsileg bizonyos fokig igazolható, menthető és amennyiben arányban áll az ölési cselekménnyel.

Abban a kérdésben, hogy az ölési cselekményt kiváltó éplélektani alapon képződött tudatot elhomályosító intenzitású indulat az elkövetőben külső körülmények hatására alakult-e ki, és erkölcsileg bizonyos fokig menthető-e, az események egész folyamatát egymással összefüggésben vizsgálva kell állást foglalni.

Az adott ügyben megállapítható: a vádlott és édesanyja kapcsolata korántsem volt kiegyensúlyozott; ellenkezőleg, már hosszú évek óta kölcsönösen ellenérzésekkel viseltettek egymás iránt, és napirenden voltak közöttük az érzelmileg túlfűtött veszekedések. Ilyenkor a vádlott életveszélyesen megfenyegette az anyját.

A vádbeli cselekmény is veszekedéssel kezdődött. Az enyhe fokban ittas vádlott a szóváltás hevében megütötte ...t, aki kimenekült az udvarra. Ezután a vádlott az anyját és a védelmére kelt ...t bántalmazta, a sértettek mindketten megpróbáltak a kapunál védekezni. Ám a fizikai erőfölényben lévő vádlott indulatai egyre inkább elszabadultak és élet kioltásával kapcsolatos fenyegetéseket hangoztatva lényegében agyontaposta az anyját.

Kétségtelen - amint ez az aggálytalan igazságügyi elmeorvos-szakértői véleményből kiderül -, a vádlottnál patológiás indulat nem volt kimutatható, amiként a cselekménye rövidzárlati cselekménynek sem minősíthető.

A vádlottnál a tudatot elhomályosító indulat éplélektani alapon jött létre, ámde ez az indulat korántsem külső tényezőkkel magyarázható. A sértettek ugyanis nem tanúsítottak a vádlottal szemben olyan magatartást, amelynek figyelembe vételével a vádlott cselekvősége erkölcsileg bizonyos fokig igazolható s menthető lenne. Éppen ellenkezőleg: a vádlott volt az, aki bántalmazta az idős édesanyját és nagybátyját. A vádlott fiziológiás indulata részben enyhe fokú ittasságával és részben negatív személyiségjegyeivel magyarázható. A vádlott személyiségstruktúráját ugyanis mérsékelt fokú gyanakvás mellett nagyfokú ingerlékenység, és fokozott vádaskodással és gyanakvással párosuló indulati labilitás jellemzi.

A törvényszék megítélése szerint tehát a vádlott nem azért hajtotta vége a konfliktusos szituációhoz képest túlméretezett brutális cselekményét, mert a sértettek provokálták őt, hanem azért, mert az agresszív személyiségű vádlott az indulatain uralkodni nem tudott.

A kifejtetteknél fogva az adott esetben az emberölés privilegizált esete nem állapítható meg.

A vádlott a tényállásban leírt azon magatartásával, hogy ...nak 8 napon túl gyógyuló csonttöréses sérülést okozott, megvalósította a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő súlyos testi sértés büntettét.

A tényállásból kitűnik, hogy a vádlott a 97 éves nagyanyját, ...t is bántalmazta: amikor a járókerettel kijött a lakásból, a vádlott egy alkalommal nagy erővel pofon ütötte. A sértett ennek következtében elesett és beütötte a fejét a közelben lévő sámliba. ..., a sértett az őt ért bántalmazás következtében a fejtető a hajas fejbőr kb. 7 cm-es zúzott-repesztett sebét, a homlok fél cm-es zúzott-repesztett sebét, valamint a jobb szem alatt az orca zúzódását szenvedte el.

Jóllehet ezen sérülések együttesen és külön-külön is 8 napon belüli gyógytartamúak voltak, a közel száz éves sértett eleséses ütődés következtében a sértettnél ténylegesnél súlyosabb, 8 napon túli gyógytartamú koponyacsont-töréses sérülés is keletkezhett volna, ennek elmaradása kizárólag a véletlennek volt köszönhető.

Kétségtelen, hogy a testi sértési cselekmény eredmény-bűncselekmény, ennél fogva a cselekmény helyes jogi minősítésének az alapja elsődlegesen a ténylegesen bekövetkezett eredményhez igazodik.

A ténylegesen bekövetkezett eredményen túlmenően a súlyosabb eredmény kísérletéért történő felelősség megállapításának pedig akkor van helye, ha az elkövetés konkrét körülményei alapján egyértelműen olyan következtetést lehet levonni, hogy az elkövető szándéka a súlyosabb eredményt jelentő sérülés okozására irányult. Ennek feltétele, hogy az elkövető a bántalmazást olyan eszközzel, erővel és módon valósítsa meg, amely a közönséges élettapasztalat szerint is a ténylegesen okozottnál súlyosabb sérülés előidézésére vezet, másrésről pedig ez a súlyosabb eredmény kizárólag az elkövetőn kívül álló okok miatt maradt el.

Nem vitás, hogy a bírói gyakorlat nem állapítja meg általában a súlyos testi sértés büntettének a kísérletét akkor, amikor a terhelt pusztá kézzel, nem nagy erővel mér ütések a sértettre.

Az adott esetben a vádlott pusztá kézzel bántalmazta a sértettet, mégpedig oly módon, hogy egy esetben nagy erővel pofon ütötte. Nem hagyható figyelmen kívül azonban a sértett életkora: ... a vádlott által is tudottan a cselekmény elkövetésekor 97 éves volt. Köztudomású tény, hogy egy közel száz éves ember csontjai nagy fokban törékenyek. Ennél fogva annak az elkövetőnek, aki egy ilyen életkorú sértettet pofon üt, számolni kell annak a realitásával, hogy eleséses ütődés következtében 8 napon túl gyógyuló csonttöréses sérüléseket szenved el. Ez ugyanis megfelel az általános élettapasztalatnak, ezzel az elemi ismerettel a vádlottnak is rendelkeznie kellett.

Mindezek alapján a törvényszék arra jutott, hogy a cselekvéskor a vádlott tudata átfogta cselekményének súlyosabb eredmény-lehetőségét, annak realitását, hogy eleséses ütődés következtében a sértett 8 napon túl gyógyuló csonttöréses sérüléseket is elszenvedhet, és a cselekmény eredmény-lehetőségét illetően a vádlott közömbösséget tanúsított, a cselekményét tehát eventuais szándékkal valósította meg. A kifejtetteknél fogva a vádlott a tényállásban leírt magatartásával elkövette a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő súlyos testi sértés büntettének a Btk. 16. §-a szerinti kísérletét.

... vádlott a tényállásban leírt azzal a magatartásával, hogy baltával két esetben a rendőrségi autóra ütött, kimerítette a Btk. 229. § (1) bekezdésébe és a (2) bekezdés II. fordulataba ütköző és a (8) bekezdés II. fordulata szerint minősülő külön törvényben meghatározott intézkedést végrehajtó rendőr sérelmére, felfegyverkezve elkövetett hivatalos személye elleni erőszak büntettét, hiszen ezzel a jogszerű eljárás megkezdését akadályozta meg.

Nyilvánvaló, hogy a rendőrök a Btk. 137. §-ának 1/l pontjára tekintettel hivatalos személyként jártak el. A rendőrök eljárására egyébként a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 11. § (1) bekezdése szerinti felhatalmazás alapján került sor.

A vádlott a bűncselekményt felfegyverkezve valósította meg. A Btk. 137. §-ának 4/b. pontjára figyelemmel ugyanis felfegyverkezve az követi el a bűncselekményt, aki az ellenállás leküzdése vagy megakadályozása érdekében az élet kioltására alkalmas eszközt tart magánál. Általánosan elfogott és köztudomású tény, hogy egy balta, egy fejsze, ilyen eszköznek minősül.

Tekintve, hogy az igazságügyi fizikus szakértő, illetve az igazságügyi orvos-szakértő szakvéleménye szerint ... tevékenysége nem volt alkalmas arra, hogy a balta feje a gépkocsi tetőlemezét átszakítva testi sérülést okozzon a rendőröknek, ennek keletkezésének reális lehetőségével nem járt, így életük és testi épségük nem volt közvetlen veszélyben, a vádlott szóban forgó cselekménye élet, illetőleg testi épség elleni cselekménynek nem minősülhet.

... vádlott a tényállásban leírt cselekvőségével a gépkocsiban összesen 236.433.- Ft kárt okozott a gépkocsi tulajdonosának, az ... Kft. sértettnek, és ezzel megvalósította a Btk. 324. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő rongálás büntettét.

A vádlott a testi épség elleni és a hivatalos személy elleni bűncselekmények tekintetében a Btk. 137. § 15. pontja szerinti különös visszaeső, vagyon elleni bűncselekmény tekintetében pedig a Btk. 137. § 14. pontja szerinti visszaeső.

A törvényszék a büntetés kiszabása során a következő büntetéskiszabási tényezőket vette számba:

Nagy nyomatékkaal súlyosító körülményként értékelte az élet elleni cselekmények országos és területi gyakoriságát, növekvő tendenciáját, azt, hogy a vádlott a bűncselekményeket hozzátartozói: édesanyja, nagyanyja és nagybátyja sérelmére követte el.

Súlyosító tényező, hogy a bűncselekményeket idős, gyenge fizikumú, védekezésre alig képes személyek sérelmére valósította meg. Súlyosító tényező továbbá, hogy a sértettek közül két személy nő volt.

A büntetést növelő hatást kellett tulajdonítani annak is, hogy a vádlott a bűncselekményeket ittas állapotban, garázda módon valósította meg.

Súlyosító körülményként értékelte a törvényszék a többszörös bűnhalmazatot, a vádlott többszörösen büntetett előéletét, illetve azt, hogy a vádlott a bűncselekményeket feltételes szabadság tartama alatt valósította meg.

A törvényszék súlyosítóként vette számba továbbá azt, hogy az ölési cselekmény kétszeresen minősül, illetve azt, hogy a bűncselekmény a helyi közvéleményt felzaklatta.

Enyhítő körülményként értékelte a törvényszék a vádlott beismerő vallomását, ennek nyomatéka azonban csekélyebb, minthogy az ölési cselekmény tekintetében nem párosult a bűnösség valódi elfogadásával. Kisebb nyomatékkaal enyhítő körülményként értékelte azt, hogy a ... sértett sérelmére megvalósított cselekmény kísérleti szakban rekedt.

A vádlott agresszivitásra hajlamos, öntörvényű, összeférhetetlen személy, akit a bíróság már számos esetben elítélt erőszakos bűncselekmények elkövetése miatt.

A most elbírált bűncselekményeket emberölés büntettének kísérlete miatt kiszabott börtönbüntetés kapcsán engedélyezett feltételes szabadság tartama alatt, idős hozzátartozói, édesanyja, nagybátyja és nagyanyja sérelmére valósította meg.

Az édesanyja, ... sérelmére megvalósított élet elleni cselekmény rendkívüli brutalitást, elvetemültséget tükröz, minthogy egy családi vita során édesanyját szabályosan agyontaposta.

Az elbírált bűncselekmények jogi minősítését, kimagasló tárgyi súlyát, a vádlott nagyfokú személyi társadalomra veszélyességét, antiszociális beállítottságát, és az imént értékelt büntetés-kiszabási tényezőket figyelembe véve, a törvényszék megítélése szerint a vádlottal szemben a törvény szigorát kell alkalmazni.

A törvényszék megítélése szerint az élet elleni bűncselekmények gyakorisága, ezen belül a családon belül elkövetett erőszakos cselekmények aggasztó mértékű növekedése a társadalom eddiginél hatékonyabb védelmét indokolja. Ez a követelmény pedig az általános megelőzés szempontjainak előtérbe helyezését teszi szükségessé.

A vádlott által megvalósított cselekmények közül négy cselekmény a Btk. 137. § 17. pontja szerinti személy elleni erőszakos bűncselekmény: nevezetesen ebbe a kategóriába tartozik a ... sérelmére megvalósított élet elleni cselekmény (166.§), a ... és ... sérelmére megvalósított egy-egy rendbeli testi sértésként értékelt cselekmény (170. §), illetve a rendőrök sérelmére megvalósított hivatalos személye elleni erőszak (Btk. 229. §).

A Btk. 85. § (4) bekezdése értelmében, ha a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények közül legalább három a Btk. 137. §-ának 17. pontjában meghatározott személy elleni erőszakos bűncselekmény, a Btk. 85. §-a (2) bekezdése szerinti büntetési tétel felső határa a kétszeresére emelkedik. Ha a büntetési tétel így felemelt felső határa a 20 évet meghaladná, vagy a törvény szerint bármelyik bűncselekmény életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető, az elkövetővel szemben életfogytig tartó szabadságvesztést kell kiszabni.

A fenti kötelező, mérlegelést nem tűrő törvényi rendelkezést figyelembe véve a törvényszék a vádlottat a Btk. 40. §-a (1) bekezdésének alkalmazásával életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélte, amelyet a Btk. 42. § (1) bekezdése alapján fegyházban kell végrehajtani.

Az elbírált cselekmények kiemelkedő tárgyi súlya, a vádlott kimagasló személyi társadalomra veszélyessége, a vádlott többszörös büntetettsége alapján a törvényszék arra jutott, hogy a vádlottat végérvényesen el kell szigetelni a társadalom tagjaitól. Ezért a törvényszék a vádlottat a Btk. 47/A. §-a (1) bekezdésének II. fordulata alapján kizárta a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből.

A bűncselekmények kimagasló tárgyi súlya és jellege folytán a vádlott méltatlannak mutatkozik a közügyekben való részvételre. Ezért a törvényszék mellékbüntetésül a Btk. 62. §-a, illetve 63. §-ának (1) bekezdése alkalmazásával a rendelkező részben foglaltak szerint eltiltotta őt a közügyek gyakorlásától.

A vádlott a most elbírált bűncselekményeket a Nógrád Megyei Bíróság B.398/2003/17. számú ítéletével emberölés büntette kísérlete miatt kiszabott 8 év börtönbüntetéssel kapcsolatban engedélyezett feltételes szabadság tartama alatt követte el. Ezért a feltételes szabadságot a Btk. 48. §-ának (4) bekezdése alapján a rendelkező rész szerint megszüntette.

A törvényszék a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott fegyházbüntetésbe való beszámításáról.

A törvényszék a Be. 150. §-a (1) bekezdésnek alkalmazásával intézkedett a bűnjelként kezelt tárgyak lefoglalásának megszüntetéséről, a (3) bekezdés alapján a törött nyelű balta és a diktafon tulajdonosoknak történő kiadásáról, (8) bekezdése alapján pedig az értéket nem képviselő tárgyak megsemmisítéséről.

Minthogy a törvényszék a vádlott bűnösségét valamennyi terhére rótt bűncselekmény elkövetésében megállapította, a Be. 338. §-ának (1) bekezdése alapján - a kirendelt védői díj kivételével - kötelezte őt a bűnügyi költség Magyar Állam javára való megfizetésére.

Tekintettel arra, hogy a vádlott a Be. 74. §-a (3) bekezdése alapján személyes költségmentességben részesült, a törvényszék a Be. 339. § (1) bekezdése alapján megállapította, hogy a Be. 74.§-a /3/ bekezdésének c/ pontjára figyelemmel a büntetőeljárás során felmerült kirendelt védői díjat a Magyar Állam viseli.

Balassagyarmat, 2013. év március hó 21. napján

Dr. Kovács István sk.

a tanács elnöke

Az aláírásban akadályozott Dudásné Rózenberg Aranka és Nemszilaj Katalin ülnökök helyett is.